

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvenredne nedelje in praznika. — Inzerati do 80 peti vrt & Din 2, do 100 vrt & Din 2.50, od 100 do 300 vrt & Din 3, večji inzerati peti vrt & Din 4. — Popust po dogovoru, inzeratni davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.—. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5.
Telefon: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26

Podružnice: MARIBOR, Stromayerjeva 3b — NOVO MESTO, Ljubljanska c., telefon št. 26 — CELJE, celjsko uredništvo: Stromayerjeva ulica 1, telefon št. 65; podružnica uprave: Kocenova ul. 2, telefon št. 190 — JESENICE: Ob kolodvoru 101
Poštna hranilnica v Ljubljani št. 10.351

Zaključek konference Male antante:

Enotnost v presoji mednarodnega položaja

Zunanja politika držav Male antante bo tudi v bodoče temeljila na načelih Društva narodov, predvsem pa na zvestobi prijateljem in zaveznikom

Beograd, 3. aprila. d. Včeraj je bilo zaključeno beograjsko zasedanje stalnega sveta Male antante. Rumunski zunanji minister Antonescu je danes odpotoval nazaj v Bukarešto, dočim je češkoslovaški zunanji minister dr. Krofta ostal v Beogradu, da počeka na prihod predsednika dr. Beneša. O posvetovanjih stalnega sveta Male antante je bil sredi izdan naslednji komunikat:

Gg. M. Stojadinović predsednik ministrskega sveta in zunanji minister Jugoslavije, K. Krofta, zunanji minister Češkoslovaške in V. Antonescu, zunanji minister Rumunije, člani stalnega sveta držav Male antante, so se sestali v Beogradu 1. in 2. aprila pod predsedstvom dr. Kamila Krofte.

1. Trije ministri so podrobno izmenjali misli tako o splošnem položaju kakor o vprašanih, ki se tičejo vseh treh držav Male antante. Proučevanje dogodkov, ki so bodisi sami ali pa s svojimi reperkusijami vplivali na razvoj dogodkov zadnjih mesecev, dajejo trem ministrom pooblastilo, da ugotovijo, da se je mednarodni položaj v neki meri popravil, kar upravičuje upanje, da je v zvezi težkočam, ki jih je še treba prebroditi, najhujša doba že minila. Treba je zlasti na gospodarskem polju zabeležiti vidno zboljšanje. Ne puščajoč vnevar pridržkov, formuliranih pri tej priložnosti, se sme reči, da vsebuje to zboljšanje pozitivne elemente zdravega in naravnega razvoja in pomeni važen činitelj splošne pomiritve, ki se dopolnjuje z ugodnimi razmerami na političnem polju.

2. Čeprav misli, da je dovoljeno v takšnih okoliščinah gledati v bodočnost z več vedrosti, stalni svet nikakor ne izgublja izpred oči problemov, ki še nadalje obstoje. Toda globoko je prepričan, da se morejo zadovoljivo urediti v tistem duhu sodelovanja, brez katerega je nemogoče priti do trajne ureditve mednarodnih odnosov.

3. Stalni svet Male antante je sklenil striktno držati se sklepov, sprejetih na prejšnjih zasedanjih sveta glede na razne mednarodne probleme, ki so na dnevnem redu. Enotnost stališča treh zunanjih ministrov je bila popolna, tako glede splošnih načel mednarodne politike treh držav, kakor tudi glede modalitet njihove vzajemne akcije.

4. Stalni svet Male antante ugotavlja, da se politika treh držav in njihovo medsebojno razmerje slej ko prej normalno razvijata, stalno v okviru načel, metod in ciljev, določenih s paktom o organizaciji Male antante z dne 16. februarja 1933.

5. Stalni svet Male antante proglašča ponovno čvrsto privrženost vseh treh držav Društvu narodov in načelom, na katerih to društvo temelji. Zveste tem načelom si bodo tri države tudi nadalje prizadevale, da pripomorejo k pomiritvi in zblizanju med vsemi evropskimi državami in bodo kakor zmerom delale za odstranitev sleherne vojne nevarnosti.

6. Tradicionalna politika treh držav Male antante sloni na ideji mednarodnega sodelovanja, čigar osnova je njih zvesto prijateljstvo, zapečateno z zavezniškimi obveznostmi in organizacijskim paktom. Iskreno prijateljstvo, enakost stališč in interesov delata iz Male antante čvrsto skupnost. Zveze, ki združujejo tri države s prijateljskimi državami, posebno s državami Balkanske zveze in s Francijo, ki je dala zadnje čase nove dokaze svojega prijateljstva, določajo točno okvir, v katerem so tri države pripravljene razširiti in nadaljevati svoje politične in gospodarske zveze z drugimi državami, v prvi vrsti z vsemi svojimi sosedami. Spravljivi duh, ki vodi Male antanto že od njene ustanovitve, se pa ne sme smatrati za znamenje slabosti, kajti prav tako kakor v preteklosti ostane zmerom, zavedajoč se svojih dolžnosti in moči, ki jo predstavlja, pripravljena braniti brez obotavljanja svoje koristi in pravice.

7. Organizacija sistema varnosti je eden izmed najvažnejših problemov, ki se imajo urediti. Ta organizacija mora obsegati vsa področja Evrope, kjer se varnostno vprašanje postavlja. Svet Male antante je prepričan, da bi vsaka ureditev, ki ne bi upoštevala odvisnosti med nacionalnimi varnostmi, samo pripomogla k pojavljanju novih težkoč, kar bi bilo v škodo miru. Zato izrekajo države Male antante iskreno željo, da bi uspela pogajanja, ki se vrše med veljavnimi za sklenitev nove locarske

pogodbe, pogajanja, ki bodo, če se uspešno končajo, postavila zanesljive temelje miru tudi v sredini in v vzhodni Evropi.

8. Stalni svet ugotavlja, da ostanejo tri države Male antante nasprotne vsakemu ideološkemu mednarodnemu sporu in dklanjajo pristop k eni ali drugi izmed front, ki bi morda utegnile nastati. Izrekajo svoje prepričanje, da je treba notranje režime neodvisnih držav vzajemno spoštovati.

9. Na podlagi teh načel poudarjajo tri države Male antante, da je bilo njihovo zadržanje nasproti dogodkom na Španskem jasno oin dosledno. Izvajajoč kar najstriktnije od prvega dne spora ukrepe, ki jih je priporočil londonski odbor, bodo odločno sprejele vsako novo prizadevanje, ki mu bo cilj, da se k najučinkovitejši izvajajo pravila o nevmešavanju in s tem omeji ta nevarni spor.

10. Stalni svet Male antante je podrobno proučil razgovore, ki so se vršili zadnje mesece med člani Male antante in drugimi državami. Ugotavlja, da so nekateri od teh razgovorov, bodisi gospodarski ali politični, že rodili pozitivne uspehe. V tem smislu stalni svet z zadovoljstvom sprejme na znani spozrazum med Jugoslavijo in Bolgarijo ter Jugoslavijo in Italijo, prepričan, da bo ta učinkovito pripomogla k utrditvi miru. Ker je lojalno spoštovanje obveznosti eno izmed nesporejnih načel.

ki vodijo politiko vsake od treh držav, se samo po sebi razume, da novi dogovori prav nič ne posegajo v obveznosti, ki družijo tri države Male antante.

11. Stalni svet Male antante je sprejel na znanje uspehe osmega in devetega zasedanja gospodarskega sveta, jih odobrili in dal navodila za bodoče delovanje gospodarske Male antante.

Beograjske zdravice

Na središnji slavnostni večerji v Gardijskem domu je predsednik vlade dr. Stojadinović v svoji zdravici dr. Krofti in Antonescu izjavil med drugim:

Naša organizacija temelji na realnih potrebah, na dobro pojmovanih potrebah in interesih ne samo vsakega posameznega izmed naših narodov, temveč tudi splošnega mira in napredka v tem delu Evrope. Njena plodna preteklost dokazuje, da sta njena čvrstost in njena moč prilagoditve enako veliki. Zato ni bojazni, da bi se mogla Mala antanta ustaviti na svojem potu ali pa se izneveriti svojim ciljem. Mala antanta bo znala tudi v bodoče smelo iskati in srečno najti rešitev vseh vprašanj, ki jih pred njo postavlja mednarodni položaj v svojem izpremenljivem toku.

Češkoslovaški zunanji minister dr. Krofta je med drugim odgovoril: Edinstvo naših treh držav je bilo posvečeno pred 4 leti z organizacijskim paktom Male antante, ki nam je tudi ob tej priložnosti služil kot podlaga za naše delo. Morem reči, da mi rezultati konference, ki smo jo danes zaključili, dopuščajo, da kot predsednik sankcioniram mirni optimizem, ki ga je malo prej izrazil g. dr. Stojadinović. Tu-

di jaz sem prepričan, da pred nami ni težkoč, ki bi nas mogle odvrtiti z dobrega pota in nas ovirati v nadaljnjem delu za naše skupne ideale.

Francoski komentar

Pariz, 3. aprila. d. Francoski listi razpravljajo zelo obširno o komunikatu, ki je bil objavljen o beograjskem zasedanju stalnega sveta Male antante. »Petit Parisien« poudarja, da je Mala antanta izšla iz tega zasedanja še solidnejša in da so zmotili vsi, ki so računali s kakimi nesoglasji v nji. To solidarnost bo še bolj potrdil obisk predsednika češkoslovaške republike dr. Beneša v Beogradu. »Echo de Paris« pravi, da je komunikat o sklepih Male antante razočaral samo one, ki hočejo biti razočarani.

Rumunski odmevi

Bukarešta, 3. aprila. AA. Ves rumunski tisk opozarja na velik pomen sedanjega sestanka Male antante v Beogradu zlasti zaradi proučitve mednarodnega položaja in določitve skupnega stališča do dnevnih vprašanj mednarodne politike. »Adeverul« piše: Vprašanja, ki o njih razpravljajo trije zunanji ministri, so zelo važna. Proučiti je treba med drugim možnost gospodarskega sodelovanja med podunavskimi državami. Vsa Mala antanta polaga v dvoinevno delo v Beogradu velike upe.

»Lupta« pravi: Politika Male antante je pozitivna politika za razširitev njene interesne sfere v mirolnem duhu v tem delu Evrope, tako da prinese vsaka teh držav v skupnost svoja prijateljstva in lojalnost, ki jo je tolikokrat pokazala.

Nova razorožitvena konferenca

Pariz, 3. apr. g. »Intransigeant« javlja iz Newyorka: V reprezentančni zbornici so razširjene govorice, da bo predsednik Roosevelt predlagal evropskim velisilam, naj se že poleti skliče razorožitvena konferenca v Kodanju. — Rooseveltov poziv bo izvršen 6. aprila ob 20. obletnici vstopa Zedinjenih držav v svetovno vojno.

Cianov obisk v Ankari

Ankara, 3. aprila. d. V turških političnih krogih izjavljajo, da se pričakuje obisk italijanskega zunanjega ministra grofa Ciana v Ankari za 15. ali 16. april.

Francoska delegacija na svečanostih v Londonu

Pariz, 3. aprila. AA. Francijo zastopala na londonskih kronanskih svečanostih delegacija pod vodstvom zunanjega ministra Yvona Delbosa. V delegaciji bodo poleg drugih načelnikov glavnega generalnega štaba general Gamelin, admiral Dallant in general Peycand.

Dr. P. Defranceschi

Danes je prišla iz Kandije vest, da je umrl zaslužni javni delavec dr. Peter Defranceschi v 74. letu svoje starosti.

Dr. Defranceschi se je rodil v Ajdovščini. Gimnazijo je študiral v Treču, maturiral je pa v Novem mestu. Medtem ko je študiral v Gradcu, kjer je tudi promoviral in se specializiral za kirurgijo. Nekaj let je bil v praksi tudi na Dunaju, nakar je nastopil službo okrožnega zdravnika v Novem mestu. Sodeloval je pri ustanovitvi kandijske bolnice, v kateri je bil primarij od leta 1911. letnega leta se je preselil v Gorico, kjer je deloval kot zdravnik. Tu ga je dohitela vojna in prešel se je na Dunaj, kjer je postal okrožni zdravnik. V vojaški bolnici je rešil nešteto naših fantov.

Leta 1918 je postal prvi jugoslovanski konzul na Dunaju. Leta 1920 se je pa preselil v Ljubljano. Dr. Defranceschi se je udeleževal že od dijaških let zelo aktivno in pošteno v nacionalnih organizacijah in za časa študija v Gradcu je bil predsednik Triglava. Pozneje se je udeleževal v številnih nacionalnih organizacijah v Novem mestu in v Gorici. V Ljubljani si je nekaj časa prizadeval, da bi se povsem osamosvojlila Ljubljanska kreditna banka. V nadzorstvo Ljubljanske kreditne banke je svetopil leta 1921. leta 1927 pa v upravni vrsti. Po smrti dr. Trillerja je postal predsednik. Leta 1932 je demisijsiral.

Bolehal je že dve leti in zdravil se je v kandijski bolnici, kjer je včeraj popoldne umrl. Zarušča soprogo Diono in hčerko edinko Adu, soprogo primarija dr. A. Kunsta. Pokojniku blag spomin, sorodnikom na, še iskreno sožalje!

Josip Turk

Ljubljana, 3. aprila.

Eden izmed najznačilnejših in najpomembnejših nacionalnih delavcev v Ljubljani, organizator slovenskega gasilstva in najpopularnejši ljubljanski starega kova Josip Turk je sredi umrl. Bil je pristni ljubljčanec in najboljšim smislu besede, splošno priljubljen, svojo izredno popularnost pa si je pridobil pač s svojim delom in neuklonljivim značajem.

L. 1935, skoraj točno pred dvema letoma, 10. aprila, je Ljubljana praznovala 70. letnico tega izrednega moža nenavadno slovesno in izkazalo se je, da bi težko našli med nami bolj priljubljenega človeka. Družina Turkov v Ljubljani se je povzpela na višino družabnega ugleda iz tesnih ljubljanskih razmer po svoji sposobnosti, vztrajnosti in poštenosti. Pokojnikov oče Ivan je bil prevoznik in posestnik na Sv. Petra cesti. Sina Jožeta je dal solat na realko in Mahrovca trgovsko šolo. Po smrti očeta se je Jože kmalu osamosvojil in oženil. Tudi njegovi sinovi so si pridobili kmalu lep ugled. Sin Rajko je narodni poslanec.

Josip Turk je deloval v ljubljanskem občinskem svetu nad 40 let. Od 10. novembra 1924 do 7. oktobra 1926 je bil gerent mestne občine ljubljanske, kar pač najbolje dokazuje, kako velik ugled je užival. Od 29. novembra 1927 do 27. marca 1928 je bil ljubljanski podžupan. Ob svoji 70-letnici je bil izvoljen za častnega ljubljanskega meščana. Dolgo dobo je bil tudi v upravnem svetu Mestne hranilnice ljubljanske.

Josip Turk si je pridobil največje zasluge kot organizator našega gasilstva. Gasilstvo se je posvetilo že v fantovskih letih. Gasil je že pri požaru starega ljubljanskega gledališča pred pol stoletjem. Pri ljubljanskem

Prostovoljnem gasilskem društvu je pred štirinajsetletji uvedel slovensko poveljevanje. V gasilski organizaciji je zavzemal seveda najvišja mesta. Bil je načelnik Gasilske zveze pred vojno, po vojni je bil nekaj časa podstarosta Jugoslovanske gasilske zveze, a l. 1934 je postal njen starešina. Nekaj časa je bil tudi vodja banovinske Gasilske zajednice, a s časom je moral opustiti gasilске funkcije zaradi bolezni. Takoj po svoji 70-letnici je nevarno obolel in se je moral podvreči operaciji in od tistega časa ni bil več nikdar povsem zdrav. Nešteta naša in inozemska gasilska društva so ga izvolila za častnega člana.

Kakor so Turkove zasluge za naše gasilstvo neprecenljive, prav tako je težko oceniti njegovo požrtvovalno delovanje v nacionalnih organizacijah, predvsem v sokolski. Josip Turk je bil v pravem pomenu besede najmočnejši stebel sokolskega Tabora. Bil je nad 30 let član Sokola in soustanovitelj Sokola l. Razen tega je pa bil tudi najboljši zgled mecenca, ki s čistim idealizmom žrtvuje za nacionalno delo, ne da bi trenutek okleval, kar mu narekuje njegova zvestota. Lahko celo rečemo, da bi Tabora sploh ne bilo, če bi ne bilo Josipa Turka. ki je prvi prispeval velik znesek za zidanje, ki je zagovarjal zazidavo Tabora in ki je tudi prvi podpisal jamstvo za milijonsko posojilo. Razen tega je tudi dal svoje konje in vozove za dovoz stavbnega materiala. Sokolska trdnjava na Taboru je prav za prav Turkov najlepši spomenik. Josip Turk je z brezprimerno gorečnostjo nabiral prispevke za Tabor v sklad, ki se imenuje po njem in ki je dosegel približno tri črti milijona din.

Vseh njegovih zaslug, ki si jih je pridobil v nacionalnih organizacijah, v CMD, v raznih človekoljubnih in gospodarskih društvih itd., niti ni mogoče naštet v kratkem časopisnem članku. Izredno mnogo je storil tudi za interese obrtništva, saj je bil vedno stanovsko zaveden. Obrtniško društvo ga je izvolilo za častnega člana. Bil je tudi odločen nacionalist, ki je pogumno nastopal za pravice Slovencev pod Avstrijo. Deloval je v deželnem zboru 9 let. Politično se je udeleževal v bivši JDS in v JNS. V svojem okraju je pomagal ustanoviti napredno politično društvo, čigar častni predsednik je bil. Izredno mnogo je storil za šolopetrski okraj, ki so ga modernizirali in regulirali v zadnjem desetletju.

Za svojim dragim očetom žalujejo: hčerka ga, Ela Rajherjeva, sin Vilko, lastnik menjalnice v Ljubljani. Rajko, poslanec, in Albin, trgovec. Joško, sodni pripravnik, se je l. 1922 posrečel v planinah. Znani nacionalni delavec, prof. dr. Ernest Turk, ki je bil med vojno dobrovoljec v srbski armadi, je pa pokojnikov polbrat. Ni treba še posebej naglašati, kako silno je prizadela smrt Josipa Turka neštete njegove prijatelje in znance, ki vsi iskreno sočustvujejo z žalujočimi sorodniki.

Slava spominu Josipa Turka!

Politični obzornik

Rdeča toga židovskega marksista

Ta fantastični kostum, ki se je rodil v znani krojačnici v Kopitarjevi ulici, bi »Slovenec« po vsej sili rad obesil našemu listu. Pri tem pa se mu pojmi neprestano mešajo. V isti sapi, ko krepko tolče po židu Litvinovu, — slednjega ti udarci pač ne bo le posebno, — pa se sklicuje na izjavo »Anglež« sira Walterja Citrina, ki je bil v sovjetski deželi in je po svojem povratku izrekel ostro obsodbo nad marksizmom. Pri »Slovencu« pač ne vedo, da je angleški sir Walter Citrin čisto navaden rusko-poljski žid, ki ima tam mnogo žlahtnikov Citrinov. Sploh je Citrin tako znan in tipično židovski priimek, da je malo čudno, da »Slovenec« židologi tega ne vedo. Ako tedaj Citrin zabavlja na Marksa, nas to ne razburja niti najmanj, naj židje sami gledajo, kaj se godi v njihovi familiji.

»Slovenec« dobro razločuje, katerega žida mora zmerjati in katerega mora hvaliti. Pred vojno so imeli v Olomucu nadškofja, ki se je pisal dr. Koln, tega bi gospodje hvalili,

»zaslužni vsa ko grajo; če je pa žid angleški sir, jim je zopet avtoriteta, ki se ji je treba klanjati. Takisto je v primeru, ako je žid lord Beconsfield, kakor hitro pa je žid komisar sovjetskih zunanjih zadev, pa že ni prav in »Slovenec« se penijo. Pri tej priliki bi lahko omenili, da je mnogo cerkva na Slovenskem posvečeno članom onega naroda, katerega poznajo potomci so Walter Citrin in Litvinov-Finkelstein. Za vse to vesoljno židovstvo pa je odgovoren »Slovenski Narod«. In diplomatske poteze Litvinova pri »Slovencu« takoj natočujemo nam, češ: »tu imate svojega žida.« Gospodje v Kopitarjevi ulici so resnično popolnoma zmešana bratovščina.

Prav enako bežasto početje je oni znani očitek framonastov. Tolikokrat smo jih že pozvali, naj vendar navedejo imena naših framonastov, pa nam niso ustreli. Tako do danes ne vemo drugega, nego da so bili člani francoske lože pater Valentin Vodnik, naš prvi slovenski pesnik, ljubljanski škof Kavčič, kanonik Premsterin, zagrebški škof Vrhovec in morda še kak drug duhovni gospod. Tudi z našimi poročili s Španskega niso nič kaj zadovoljni, pa ne vemo zakaj, saj je vendar poveljnik madriških vladnih čet, general Miaja priznan dober rimskokatoliški vernik, se vsak dan udeležuje službe božje in čisto pristopa k mizi gospodovi.

Ali so Hrvati res Germani?

Revija »Europäische Stimmen« objavlja tole zanimivo beležko: »So-li Hrvati Germani? O tem presenetljivem vprašanju z vso resnostjo razpravljajo ne samo v Nemčiji, marveč tudi v gotovih krogih na Hrvaškem. Nemško propagandno ministrstvo je iznašlo, da so Hrvati »Germani gotskega plemena«. To je zelo praktična iznajdba to tem bolj, ako pritegne toistočasno še Slovence v to novo gotsko plemo nordijske pasme. Pogled na zemljevid nas pouči, da je pripojitev Slovencev in Hrvatov po nemški rasni vedji etapa nemškega prodiranja preko Avstrije v jugoslovansko Evropo. V gotovih berlinskih krogih bi radi svojo, z veliko vneto izjavljano gospodarsko ofenzivo v Jugoslaviji, ki pa se čisto tudi ponesreči, kakor kaže primer s »Tehnično unijo«, podprli tudi rasnopolitično in pripojili Hrvatom združitev z Nemčijo kot dobro nadomestilo za njihov sedanjí položaj v Jugoslaviji. Dr. Buč, vodja hrvatskih frankovcev je imel nedavno tega v Vinkovcih predavanje, v katerem je skušal popularizirati novo berlinsko teorijo o gotskem poreklu Hrvatov. Toda mož ni imel mnogo sreče. Hrvatski omladinici so ga spodili iz dvorane in končno je moral pod zaščito policije pobegniti. Vse toer kaže, da Hrvati ne pripisujejo prav posebne važnosti »novemu gotskemu poreklu« in v nasprotju z mišljenjem berlinskega propagandnega ministrstva ne zro v njem ne posebne časti, ne posebne koristi.« — Ker že govorimo o »gotskem poreklu Hrvatov«, naj navedemo še notico beograjske »Javnosti«, nanašajočo se na isto vprašanje. »Javnosti« piše: »Klerikalna »Hrvatska Straža« dela veliko propagando za veliko romanje Hrvatov v Jeruzaleem pod vodstvom nadškofa-koadjutorja dr. Steptanca, češ da bo pri tej priliki posvečen v »slovanski cerkvi« v Jeruzalemu — »hrvatski oltar«. Pa — odkod v slovanski cerkvi hrvatski oltar, ko so vendar Hrvati po pisanju dr. Buča in »Hrvatske Straže« same — gotskega, a ne slovanskega porekla?« — Zanimivo je, da gotovi ljudje že mislijo na to, da bi kazalo pritegniti v »novo gotsko plemo nordijske rase« tudi — Slovence. Skoraj bi stali, da bomo že v kratkem imeli priliko slišati kritično o cimberskem ali tevtonskem poreklu Slovencev.

Borzna poročila.

Carib, 3. aprila, Beograd 10 —, Paris 20.1925, London 21.46, New York 42.75, Bruselj 73.90, Milana 22.60, Amsterdam 240.25, Berlin 176.60, Dunaj 80.10 do 82.00, Praha 16.31, Varšava 53.25, Beograd 3.28.

Dunajske kritike

o A. Dermoti

O njegovem nastopu v težki partiji so priobčili dunajski listi ugodne ocene

Na dunaju 31. marca. Naš najmlajši operni tenor Anton Dermota, član dunajske Državne opere, je te dni nastopal v Bachovem največjem in najbolj priskrbenem pasijonu po sv. Matežu in sicer v partiji evangelista. Dunajski filharmonični orkester, zbor Državne opere, solisti takisto iz te opere (Anday, Helldorfer, Ertl, Aisen), pa Knappertsbusch kot dirigent so izvajali grandiozno delo na prav svojstven, izredno dramatičen, silno živahen, kontrastov in barv bogat način. Konservativci so seveda mlačni z glavami, toda uspeh in vtisk je bil velikanski.

In nastopel je naš rojak Dermota kot evangelist, ki je ena najbolj težkih oratorijskih partij in jo pojo sicer tudi na Dunaju le odlični pevci. Da je Knappertsbusch, svetovno priznana kapaciteta, angažiral za evangelista naš Dermota, dokazuje, da uživa slovenski tenor že izredno ugled. Seveda ga mladi in zlasti starejši tovariši zelo zavirajo, ker je slavni dirigent med mnogimi tekmeči izbral najmlajšega — tuja. Za kar se mnogi bore dolga leta, je dosegel Dermota že v prvem letu svoje dunajske kariere. In takoj najpovem, da je po koncertu izjavil dirigent, da je bil z Dermoto prav zadovoljen.

Pa tudi dnevniki so prinesli za Dermota ugodne ocene. »Neue freie Presse« piše: »Izmed protagonistov je treba zlasti omeniti in pohvaliti Dermota kot evangelista. Svojo partijo je obvladoval bistro, prožni, lahkotni, z rezonanco v glavi uprav nasičeni glas je ustregel najbolj smelim zahtevam. Če je začetek vsem diskreten, skoraj boječ, nevaren, da zapade v monotonijo, pa sta se kasneje vedno jasneje izražala osebno čustvovanje in globoko poglobljenje. Vsekako bo ta kreacija mladega pevca močno potisnila v ospredje.« — »Neues Wiener Tagblatt« piše: »Evangelista je pel Anton Dermota. Zelo je mlad in negotov, toda njegov tenor ima baš v svetli, visoki legi ono prožnost, ki jo partija zahteva. Marsikatera fraza se je že posrečila zelo lepo in učinkovito. V splošnem obeta uspeh po dozoritvi popoln rezultat.« — »Wiener Neueste Nachrichten« pa so poročale: »Med solisti za našega evangelista Dermota v zvezi nekaterim nedovršenostim prvo besedo: dober izraz, glasovna primernost, resnost držanja so se združili v omembe vredne čine.« — Vse ocene so torej za začetnika zelo ugodne in si obetajo spričo Dermotove resne marljivosti za bodočim najlepšega razvoja. Za Slovence so take ocene na strogo muzikalnem Dunaju, prvem mestu petja in glasbe v srednji Evropi, gotovo velika zmaga.

Dermota ima že sedaj neverjetno mnogo ponudb, tako da jih fizično vseh niti ne more sprejeti. Dne 7. aprila pa namestila pod vodstvom generalnega glasbenega direktorja Böhma (Dresden) peti tenorsko partijo v IX. Beethovenovi simfoniji, absolvirati dve gostovanji v Pragi in zopet gostovati v Ljubljani. Tudi na Državni operi nastopa in se pripravlja na nove partije. Dela res že preveč, a vedno lepše, učinkoviteje. Da je največji dunajski dnevnik »Neue freie Presse« prinesel celo Dermotov (risan) umetniški portret z njegovim lastnoročnim podpisom (med dunajskimi osebnostmi umetniške, znatvene, diplomatske i. dr. družbe), je tudi zgovoren dokaz, da naš Dermota na Dunaju uživa ugled, kakor ga ni užival po Navalu še noben slovenski rojak. In to dejstvo nas veseli!

R. D.

Klemenc pod plazom obremenilnih prič

Napeta obravnava zaradi ponarejene zadolžnice — Močni indici za Jurjevo kriminalna dejanja

Ljubljana, 3. aprila. Glavna razprava proti Klemencu Juriju in trem soobtožencem zaradi zločinov ponarede zadolžnice v škodo dedičev pokojnega ugledega posestnika in trgovca Jožefa Svetice iz Vrhnjice je včeraj trajala od pol 9. do 14. ure. Zaključena je bila s sklepom senata, da se prekine zaradi zaslišanja novih prič ter se bo nadaljevala 13. aprila ob 16. uri.

BURNO ŽIVLJENJE JURIE KLEMENCA

Glavni obtoženec Jurij Klemenc, star 39 let, zet pokojnega Svetice, je živel do aretacije burno življenje. L. 1923. se je oženil s Sveticevno hčerjo Marijo. Naslednje leto je prodal svoje posestvo in se izselil v Francijo. Za njim je prišla tudi žena. Iz Francije sta se nekaj let nato vrnila brez večjih prihrankov. Nemirna kri je Klemencu gnala zopet iz domovine v Ameriko. Vrnil se je kot invalid z leseno desno nogo. V Kanadi se je spopadel s policijo ki je streljala in zadela Klemencu v kolko, da so mu morali nogo amputirati. Od l. 1930. je bil sprt s tastom, ker je Klemenc tasta dvakrat pretepel. Bil je tako nasilen in take narave, da žena ni mogla več živeti z njim in ga je zapustila. Izbral si je prilječno Franco, s katero zdaj živi in ki je bila včeraj poleg nekoga Reberskega Antona edina zaslišana priča. Ki Klemencu ni obremenjevala. Vseh ostalih 11 prič je močno obremenilo Klemencu in izpovedi prič kažejo, da je Klemenc kriminalen človek, kakršnih je pri nas malo. Po znanosti je srednje velik človek z nesimpatičnim asketsko bolnim izrazom.

NEKLAJNE IZPOVEDI OBTOŽENCEV

Pred senatom s predsednikom s. o. s. Lederhosom in prisodnikom s. o. s. Zigonom in Kraljem, so vsi štirje obtoženci zanikali krivdo. Tožbo je zastopal državni tožilec dr. Fellacher, Klemencu je branil dr. Zvoček iz Kamnika, zastopnik zasebne udeležke Marije Svetice je bil dr. Traupel iz Kamnika.

Klemenc je trdil, da se ni nikdar stregel s Sveticem, več prič je pa izjavilo, da ga je s kolom pretepel do krvavega izpada in da je Svetic z Klemencem od l. 1930 ni govoril, ker ga je sovražil. Neverjetno je torej, da je Svetic s Klemencem sedel 15. 11. 1931 v gostilni pri Petru v Kamniku in podpisal zadolžnico za okrog 29.000 Din. Klemenc je natančno popisal, kako je prišel v gostilno in naletel na Svetica in kako so spisali zadolžnico, katero so podpisali Vombberger, Grkman in Zamljen. Čudno je, da se je Klemenc natančno spominjal, da se je Svetic podpisal na gladki podlagi svoje beležke, priče so se pa podpisale na hrupavi podlagi mize, ki je bila pokrita z linoletjem. Svetic je znal pisati in je imel tako pisavo kakor kakšen dohtar, pa je spet čudno, da je besedilo zadolžnice narekaval Vombbergerju. Radirali niso nič, grafolog je pa izjavil, da je bilo prvotno besedilo na papirju zadirano. Svetic je umrl v januarju l. 1932. Klemenc trdi, da mu je denar posodil l. 1926. Šest let ni torej zahteval povrnila o dolgu, dva meseca pred Sveticevo smrtjo ga je pa zahteval in dobil. Iz Sveticevih knjig je razvidno, da je Svetic vse dolg plačal Klemencu. Zanimivo je tudi, da je bil Svetic nekaj mesecev pred smrtjo napaden. Dva roparja sta mu vzela denar in — beležko, v kateri je imel natančno zapisano, koliko je dolžan Klemencu in koliko mu je plačal. Klemenc je branilec je napovedal nova odkritja in je predložil potrdilo podjetnika Beča iz Kamnika, da je dne

15. 11. 1931 Svetic plačal neki dolg, kar naj bi bil dokaz, da na ta dan ni bil v Trojaneh in da je bil res v Kamniku. Orožniški nadrednik Pauster iz Trojan je z vso gotovostjo izjavil, da je govoril okoli 10 ure s Sveticem dne 15. 11. 1931 v Trojaneh. Dobro se ve spominjati na to, ker je govoril s Sveticem o napadu, ko sta dva roparja Svetica oropala in o skupščinskih volitvah, ki so se vršile v nedeljo pred to nedeljo. Tudi oba Sveticeva sinova Franc in Karel sta natančno popisala, kako sta se z očetom dne 15. 11. 1931 peljala v Trojane. Od doma so odšli že zgodaj in so se zvečer vrnili. Izključena je možnost, da je bil Svetic na ta dan v Kamniku. Čudno je nadalje, da je imel obtoženec branilec dr. Zvoček Bečev potrdilo leto dni pri sebi, ne da bi ga predložil sodniji, saj bi s tem takoj dokazal obtoženčev nedolžnost. Dr. Zvoček je izjavil, da je potrdilo zato hranil do glavne razprave, da bo prišlo na dan, s kakšnimi sredstvi hočejo Klemencu pokopati. Usoden je za Klemencu tudi list, ki ga je našel komandir Skok pri delavcu Rodetu, katerega je Klemenc nagovarjal h krivemu pričevanju. List mu je dal Klemenc in na njem natančno in obširno popisal, kako naj govori pred sodnikom. Klemenc se je izgovarjal, da je napisal samo to, kar mu je Rode pripovedoval. Rode pa je kot priča odločno zanikal, da bi Klemencu kaj pripovedoval. Ker sploh ni bil 15. 11. 1931 v gostilni pri Petru. Res pa je, da je Klemenc sam vse napisal na list, kako naj Rode na sodniji govori. Take liste z navodili je Klemenc dal tudi drugim, tako sestrji svoje priljezne Podgornikovi Pavli Klemenc je torej po načrtu pripravil obrambo in skušal vsi ljudi prepričati, da bodo po krivem pričali in prisigli, da mu je bil Svetic res dolžan in da mu je dal zadolžnico. Obtoženci Vombberger, Zamljen in Grkman so si zelo nasprotovali glede podrobnosti dogodka, ko je Svetic podpisoval zadolžnico. Edini so bili le v tem, da se je Svetic podpisoval na gladki podlagi, sami so se pa podpisali na hrupavi podlagi mize. Grafolog je namreč izjavil, da niso vsi podpisi na zadolžnici napisani na isti podlagi.

OBREMENILNE IZJAVE PRIČ

Glede Rodeta smo že omenili, da je postavil Klemencu na laž. Izjavil je, da mu je Klemenc obljubil tako nagrado, da bo za vse življenje zadovoljen in da se mora na pamet naučiti, kar mu je napisal na list. Ko so orožniki našli ta list pri Rodetu, so Klemencu aretirali in od tega časa je v preiskovalnem zaporu, ker bi sicer skušal še druge priče nagovarjati h krivemu pričevanju. Podgornikova Pavla je slišala, kako je Klemenc nagovarjal njeno sestro Franco, naj priča, da ga hoče žena Marija zastrupiti, mu zažgati hišo, da bo v njej zgorel, cevi v Gasilnem domu pa da bodo porezali, da ne bo moglo gasiti. Prinesel je je obširno pisanje o tem kako naj govori pred sodnikom. Ko se je Pavla protivila, češ da je kriva prisega smrti greh in da jo bo Bog kaznoval, je Klemenc odgovoril, da Boga ni in da človek segnje in ga ni več kakor ni več živine, ki jo za koljejo. Kriva prisega pa da sploh ni nič hudega in da je že sam po krivem prisegel. Podgornik Feliks, Pavlin mož, je pripovedoval, kako je našel pri ženi Klemencovo pisanje. Klemencu je priljezna je zelo nedolžno izjavila, da jo Klemenc ni nikoli nagovarjal h krivemu pričevanju. Senat ni dovolil, da bi prisegla na svoje izpovedi, kakor so prisegle vse ostale prič, ki jih je bilo 11. Vrhovnik Pavla je izjavila, da ji je Rode pokazal Klemencovo pisanje. Sino-

va pokojnega Svetice Franc in Karel sta povedala, kako sta se odpeljala kritičnega dne v Trojane z očetom. Upokojenemu orožniku Pausterju je Klemenc l. 1934. pokazal zadolžnico. Takoj se mu je zdela sumljiva, tembolj ko so mu Svetičevi povedali, da Klemencu niso nič več dolžni. Vombberger mu je rekel, ko ga je izpraševal, ali je res podpisal zadolžnico, da je res, kar je res, Zamljen mu je pa rekel, da o zadolžnici nič ne ve. Gostilničar Hočevar je potrdil,

da sta si bila Klemenc in Svetičeva žena in Karel, kako je Klemenc nagovarjal h krivi prisegi brata Dolarja in nekoga Ulija. Grabnarju Janezu je Klemenc sam izjavil, da mu je Svetic ves dolg plačal in da je starega z obrestmi nadrl. Klemencova žena Marija je rekla, da je izključeno, da bi Klemenc mogel posoditi očetju 29.000 Din, potem ko se je vrnil iz Francije. Klemenc je torej pod plazom težkih obremenitev, močnih indicij in dokazov.

V treh mesecih 551 stanovanjskih odpovedi

Zalostni prizori na št. 47 — V marcu 140 stanovanjskih odpovedi

Ljubljana, 3. aprila. Ne samo v sobi št. 28. in v sobi št. 79 na ljubljanskem obdobju si lahko priča žalostnih prizorov, tudi v sobi št. 47 se človeku nudijo prizori, ki so najzgovornejši dokazi o današnjih gmočih in etični bedi Ljubljane.

Višji oficial g. Albin Istinič sprejema dan za dnem v sobi št. 47. svojevrstne goste: hišne gospodaje, ki vlagajo predloge za sodne odpovedi svojim strankam, in stranke, ki so dobile poziv, naj v določenem roku izpraznijo stanovanje, ker jim je sodno odpovedano. Opazoval sem mladega moža, ki je prišel po svet. Skrbil so mu zarezale globoke brazde v lice. Ves potrt in žalosten sloji pred uradnikom in ne more verjeti, da ni leka proti sodni odpovedi. Prvega maja mora iz stanovanja, ker ni plačal stanarine. Žena bo pa tega dne rodila — petega otroka. Ali mar ni več usmiljenja na svetu? Ali je mogoče, da bodo prišli 1. maja birčiji in vrhli bolno ženo iz stanovanja na cesto? Je mogoče! Zakon je zakon! Sodnija mora hišnemu gospodarju ugoditi in dovoliti deložacijo. Polklicali bodo rešilni avto in ženo odpelali z novorojenkom v bolnišnico. Mož in štiri otroke bodo s silo porinili skozi vrata in polhišvo bodo izvršilni organi naložili ter postavili morda v kako mestno šo, po ali kamorkoli že.

Mladi mož omeni. Kakor na pol brez zavesti se prikloni in se opoteče proti izhodu. Kdo ve, kakšen vozil se je naredil v njem v tem trenutku in kdo ve, kako ga bo razvozljal? Ko si ga bo prizadeval razvoz-

ljati, se njegova vera v pravico govo ne bo utrjevala.

V januarju, februarju in marcu je bilo v Ljubljani stanovanje sodno odpovedano 551 strankam. V marcu samem je bilo 140 odpovedi. Kakor v dveh prvih mesecih je bil tudi v tretjem največji razlog za odpoved — neplačana stanarina. Presenetljive so tudi številkle glede poklica in stanu strank, ki v Ljubljani ne plačujejo stanarine. Največ ni morda med njimi delavcev, temveč inteligentov: uradnikov vseh vrst, tiskarjev, malih obrtnikov in trgovcev itd. Takozvani srednji stan je danes po gmočnem položaju proletarski stan, je celo na slabšem kakor delavstvo, ki je vsaj za silo zadihalo po letih krize in si s težko borbo, tola vtrajno in po načrtu skuša vsaj v najkromnejšem obsegu utrditi svoj gmočni položaj s kolektivnimi pogodbami, minimalnimi mezdami itd. Srednji stan pa hira med kapitalistično in delavsko plastjo, ker je neorganiziran in vzgojen v miselnosti, ki škodi v prvi vrsti srednjemu stanu samemu, pa tudi plasti delovnega ljudstva, ki bi lahko priborilo popolnejšo socialno zaščito zase in za srednji stan hitreje, ako bi ga srednji isanovi pri tem podpirali. Tako se je zgodilo v Franciji v korist večine delovnega ljudstva, torej v korist večine naroda.

Sicer so pa bili drugi razlogi za odpoved približno taki, kakor v prejšnjih mesecih: stranka se prepira, rahlim stanovanjem zase, ni reda v hiši, nekvalficirano vedenje do gospodarja, prodal hišo, mi delava že 4832 Din itd.

Konjunktura za nabiranje kovinskih predmetov

Kaj vse pride revežu prav, da si zasluži kosček kruha

Ljubljana, 3. aprila. Po vojni je bilo uvedeno mnogo novih poklicev. Eden najzanimivejših je nedvomno nabiranje ostankov morilnih priprav na tleh bivših bojišč. Ta poklic je zahteval največji riziko, kajti nešteto nabiralcev so raztrgale granate. Kljub temu je bilo vedno dovolj ljudi, ki so tvegali življenje za zaslužek. Vendar ne smete misliti, da je kdo obogatel pri nabiranju drobnih granat. Nabiralec železja ne živi nikdar v lužljah kakor zlatosled. Zdjaj ni več mnogo poklicnih nabiralcev kovin na nekdanjih bojiščih, zanimalo pa vas bo najbrž, da se nekateri ljudje preživljajo v Ljubljani samo z zbiranjem kovinskih in drugih predmetov na smetiščih. Zdjaj piše vse svetovno časopise o izredni podražitvi kovin, zlasti bakra in človek bi mislil, da je nastopila tudi konjunktura za takšnega neznanega »vojnega dobičkarja, ki dan za dnem stiga za »dobičkom« na smetiščih.

Enega izmed teh dobičkarjev sem zalotil pri poslu v mestni okolici. Sklonjen je bil nad kupom smeti in najrazličnejše ropotije, ki jo pri nas ljudje odlagajo z velikim veseljem za vsakim »primernim« plutom. Vsaka jama je dobra za smetišče, kaj vse pa pade v Ljubljano, je nemogoče ugotoviti. V Nemčiji predelujejo vse odpadke v tovarnah kot najboljše sirovine. Uporabljaj je tudi papir, ki pri nas leži na vsakem koraku. Prav zaradi tega bi marsikdo mislil, da canjariji, kakor pri nas imenujemo vse zbirale odpadkov na smetiščih, preživljajo zlate čase.

Ali je kaj sreče? Sem ga nagovoril. Ob vreči je imel že zbranih nekaj dragocenosti: kos žice za hišno električno napeljavo, nekaj kosov železja, ponovico iz litega železa, usnjen sedež kolesa, na gromovju so se pa sušile cunje, ki jih je opral. — Ni mnogo. Pločevine bi lahko precej nabral, toda ni vredno. Moral bi imeti voz, da bi lahko naložil vsaj 100 kg. Dobil bi pa samo 10 Din, ker je po 10 par kg. In 100 kg je že dovolj za vleči. Kje pa naj vzamem voz? Srečo sem pa res imel, vidite, našel sem celo slatinsko steklenico, samo umiti jo bo treba.

Otresel je umazano roko. — Urezal sem se oni dan na pločevini, zdaj se mi je pa zopet odprla rana.

— Pazite, lahko se zastrupite s to nesnago.

— Ni tako nevarno. Med vojno smo rili krvavi po blatu, pa si ni nikdar nihče zastrupil krvi. Celo za mrtve so nas proglašali, pa še zdaj ne moremo umreti. Jaz sem imel tudi takšno smolo. Doma sem imel bogato nevesto in zdaj bi bil bogat kmetski ter bi mi ne bilo treba brskati po smeteh. Dober prijatelj pa se je dal prepričati za vino, da me je proglasil za mrtvega pri nevesti, ki se je potem omožila z mojim konkurentom. Doma se je omožila sestra, jaz sem pa moral po svetu, ko sem prišel iz ruskega ujetništva. Bil sem v Ameriki, Nemčiji, na Holandskem. Zdjaj sem pa tu.

Pobral je cunje, ki so bile obešene na gromovju. — Doma jih imam za več vozov. Prodajam jih v tovarne za čiščenje strojev. Seveda vsaka cunja ni za pod streho. Včeraj sem videl v Mostah na smetišču celo, precej dobro žimnico. Tudi morsko travo zbiram in prodajam, a moram biti previden, da si ne navlečem domov glazni. Vse moram dobro preprati. Če bo sedaj kaj lepše vreme, bom pral več dni.

— Kam pa prodajate železje? — Železninarju. Ponovica ima še glazuro in bom imel precej dela, preden jo bom očistil. Kupujejo samo čist material, brez glazure. Neki trgovec, ki kupuje s tem blagom — pošilja ga v tovarne — me je

večkrat obral. Zelo slabo plačuje. Dobro ne plačajo seveda nikjer. Lito železo je po 30 par, kovno pa samo po 25 par kg. Najdražji je baker, tovarniška cena je baje zdaj po 20 Din, jaz ga pa prodajam po 4 Din, ko imam srečo. Zdjaj ga se nisem nabral toliko, da bi ga bilo vredno prodajati, vsakega kosa pa tudi ne morem prodati posebej. Ta žica je tudi bakrena. Toda bakra je zdaj zelo malo. Na ljubljanskem polju so pa v starih, zasutih gramoznicah cel zakladi; tam so odlagali ostanke bakra iz tovarn. A kdo bi zdaj našel »ležišča« te rude v velikih jamah? Pri nas se ljudem ne zdi nobene stvari škoda. Glejte to usnje, sedež kolesa! Čevljar lahko napravi še dobre podplate iz njega. No, meni bo dal nekaj dinarjev.

Začel je polniti vrečo. — »Pleha« je povsod dovolj; vedite, sklade, lonci, lavorji. Ko bi bilo kaj cinka, ki je po 1,2 Din kg, ali aluminija, ki je po 2 Din!

Oprtal si je vrečo. — Saj imam samo uro daleč, kmalu bom doma. Vozu nimam, je že tako. — In »vojni dobičkar« je odšel sklonjen pod težkim bremenom.

Da popravimo storjeno krivico

Ljubljana, 3. aprila. V četrtek 18. marca smo priobčili članek pod naslovom »Slavko pod posteljo«, ki smo v njem na podlagi netočnih, morda tudi iz zlobe izvirajoših informacij poročali, da je Slavko M. v družini pekoveškega mojstra Antona G. v trnovskem okraju ukradel iz predala v sobi okrog 10.000 Din. Sedel naj bi bil Slavko v kuhinji, odkoder naj bi bil smuknil v sosedno sobo in tam ukradel denar. V članku je bilo rečeno, da se je skrli potem pod posteljo in da ga je zalotila tam služkinja. Končno je bilo rečeno, da je na policiji tatvino priznal. Ukraden denar naj bi bil zapravljal po nočnih lokalih. Nekdo se je hotel očitno maščevati Slavku M. in to se mu je v toliko posrečilo, da je bila uvedena sodna preiskava, ki je bila pa ustavljena, ker se je izkazalo, da je Slavko M. pri tej stvari povsem nedolžen. Seveda je tudi jasno, da Slavko M. ni noben pustolovec. Sicer ima pa itak mnogo znanec, ki so takoj vedeli, da se mu je hotel nekdo maščevati in da je gladko izmišljeno vse, kar smo poročali o njem v navedenem članku. S tem lojalno popravljamo Slavku M. storjeno krivico.

Iz Celja

— Gluhonemi bodo igrali drevi v Narodnem domu. Gluhonemi igralci iz Ljubljane bodo nastopili drevi ob osmih v veliki dvorani Narodnega doma. Občinstvo je vabljeno, da se udeleži te svojevrstne in zanimive prireditve v čim večjem številu in tako podpre pomembno kulturno delo gluhonemih.

— Učiteljsko zborovanje. Sreški učiteljski društvi JUU v Celju in Šmarju pri Jelšah bosta zborovali skupno v soboto 10. t. m. s pričetkom ob 9. dopoldne v mestni narodni šoli v Celju. Poleg običajnih točk je na dnevnem redu predavanje g. Cirila Debeve, režiserja Narodnega gledališča v Ljubljani. O ideoloških osnovah sodobnega gledališča. Uro prej bo istotam sestanek učiteljskega. Ki se zanima za emernice in delo učiteljskega pokrota. Društvena knjižnica bo poslovala.

— Predavanje o švicarskih Alpah s ekološkimi slikami: bo priredila Savinjska po, družnica SPD v Celju v četrtek 8. t. m. ob

20.30 v risalnici mestanske šole. Predaval bo g. Dušan Jakšič, predsednik planinskega društva »Slemec« v Zagrebu.

— Podružnica Sadjarška in vrtnarskega društva v Celju naznanja svojemu članstvu, da je naklonila mestna občina celjska podporo za nabavo drevesnega škropliva sadjarjem in vrtnarjem. Blagajnik podružnice g. Gabršek izdaja članom nakaznice za nakup žveplosoopnene brozge po polovinski ceni v skladišču Kmetijske družbe v Celju. Škropljenje z arborinom ni več priporočljivo. Nadalje naznanja podružnica, da se dobi Priolova knjižnica »škropljenje sadnega drevesja« pravtako pri blagajniku g. Gabršku na mestnem poglavarstvu.

— V ponedeljek ne bo praznika. Zdrženje trgovcev za mesto Celje sporoča, da se ponedeljek 5. aprila ne bo praznoval kot Marijin praznik in da bodo trgovine v Celju v ponedeljek ves dan odprte.

— Zanimiva nogometna tekma. V nedeljo 4. t. m. ob 15.30 se bo pričela na celjski Glaziji podsestavna prvenstvena tekma med SK Celjem in ISSK Mariborom. Ker bo ta tekma odločila, kateri izmed obeh klubov bo zasedel drugo mesto na tabeli in se bo tako kvalificiral za finalno tekmovalje, bo tekma govo zelo živahna in napeta. Sodil bo g. Lukežič iz Ljubljane.

— V celjski bolnici je umrla v petek 58letna posestnikova žena Franška Korošica iz Stare vasi pri Velenju.

— Nočno lekarniško službo ima od sobote 3. t. m. do vstalega petka 9. t. m. lekarna »Pri orlu« na Glavnem trgu.

Iz Trbovelj

— Trboveljski športniki v Murski Soboti. Trboveljski SK Amater je zanesel sloves prvovrstnega kluba že daleč preko mej rudarskih revirjev, poznajo ga pa tudi je športniki iz bratske Hrvatske, s katerimi je meril svoje moči. Lansko leto je zaporedoma premagal vse lokalne pravke ljubljanskega nogometnega okrožja in se prebil preko vseh ovir in težko do časti pravke I. razreda ljubljanske skupine. S tem je SK Amater tudi drugim podeželskim in mestanskim klubom dokazal, da je napredek v nogometni panogi našega športa mogoče le v intenzivni, dosledni in sistematični gojitvi nogometa ter vtrajni trenaji mladine, ki so jo je treba usposabljaati za viteški šport ne le tehnično, marveč tudi duhovno, kajti le mladina, ki se bo iz ljubeznjo in idealizmom oklepala športne ideje, bo dosegla v športu tudi tehnične uspehe. — Tukajšnji Amater v tem pogledu ne pozna nobenih ovir. Športnik ne sme biti navezan le na svoje igrišče, marveč mu mora biti v čast in ponos, če more premagati v viteški borbi nasprotnika na njegovem lastnem igrišču. To so naši Amaterji že čestokrat pokazali ne le na zelenih poljih naše ožje domovine, marveč so premagali celo tehnično močnejše klube na Hrvatskem. Tako široko grudna miselnost bo mnogo pripomogla tudi k poglobitvi narodnega gospodarstva, zlasti če se goji šport v mejah celic, ki jih zasleduje športna misel v splošnem. Za praznike so naši Amaterji napravili izlet v bratsko Prekmurje, kjer so v Murski Soboti premagali lokalnega pravka S. K. Muro. SK Amater je zaenkrat samo vodilni klub v I. razredu ljubljanske skupine, želimo mu pa, da še nadalje s takimi uspehi daje zgled drugim klubom in da poslana prej ali slej tudi pravk LNP in se plasira v državno prvenstvo.

— Odhod rekrutov. Te dni so začeli odhajati k vojakom letošnji rekruti. Kakor vedno se obnašajo tudi letos mirno in dostojno in jim niti na misel ne pride, da bi kakorkoli razgrajali. — Oblast pa je vseeno odredila, da rekruti pri odhodu v vojsko službo med potjo ne smejo posejati točilnic alkoholnih pijač, temveč se morajo napotiti naravnost na komando. Naši fantje bodo to gotovo vpoštovali, saj v naših krajih, čeravno so rudarski, v tem pogledu nikdar ni bilo posebnih pribož.

— Uradne ure na občini. Občina bo imela od danes naprej do konca septembra šole, dehte uradne ure: Ob delavniških razen sobote od 7. do 12. in od 15. do 17. ure. Ob sobotah od 7. do 13. ure neprekinjeno. Ob nedeljah in praznikih se za stranke ne ura, duje. Za stranke se uraduje ob ponedeljkih, sredah in petkih, ostale dni pa je v nujsih slučajih. Socialni urad uraduje za stranke le ob torkih in petkih.

Z Jesenic

— Predavanje o delovnem pravu. V soboto zvečer je priredila agilna podružnica NSZ v okviru svoje gospodarske šole predavanje, katero je posetilo število poslušalcev med njimi več vidnih osebnosti iz jeseniškega gospodarskega in političnega življenja. Predaval je g. dr. Stepan Bajč, privatni docent ljubljanske univerze o delovnem pravu v Italiji, Nemčiji, Rusiji, Jugoslaviji in drugih državah Evrope. Predavatelj nam je z znanstvenega stališča obdelal snov, ki je izredno zanimiva in aktualna. Osnal nam je početke sklepanja delavskih in namoščenskih kolektivnih pogodb, s katerimi se ureja delovno razmerje med delodajalskimi in delojemalskimi sindikati in postopno izpolnjevanje teh pogodb, v katere vedno močnejše posega država, ki intervenira tudi pri morebitnih sporih med obema porobitvima kontrahentoma. Obrazložil nam je tudi najvažnejše določbe in pomen delovnega prava v drugih državah, predvsem v Italiji, Nemčiji in Rusiji. Končno nam je obrazložil pomen uredb o minimalnih mezdah, ki je bila pred kratkim izdana v naši državi in stoji po 60 dneh v veljavo. V podlrgu urnom predavanju nam je g. dr. Bajč podal naše soc. zakonodaje, za kar so ga hvaležni poslušalci nagradili z živahnim odobranjem. G. doktor bo predavanje nadaljeval prihodnjo sredo 31. t. m. ob 20. v Sokolskem domu na Jesenicah. Ker je snov predavanja posebno za naše prilike izredno zanimiva in aktualna, se pričakuje velik polet iz vseh slojev jeseniškega prebivalstva.

OGORCENJE

— Mlada dama drembe v visoki mreži in nenkrat se zidrine, ko jo nekdo potlubi. — Potlubi ste me! — zakriči na mladega gospoda.

— Saj ne tajim izkušnja je bila prevelika. Nisem je mogel premagati in nikar del sem vam pokub.

— Enege? — se jezi dama. — Osem jih je bilo, saj sem jih štela.

OPREMLJA

— Včeraj sem se srečno odkrilal zob. — Pri katerem zobozdravniku si pa bil? — Pri nobenem, bil sem v zdravstvenem

Matineja Z.K.D.

Jan Klepura in Marta Eggerth

v veselem pevskem vefilmu

PESEM Z NEBA

PAUL HÖRBIGER, PAUL KEMP, THEO LINGEN in drugi.

Danes ob 14.15 in jutri, v nedeljo, ob 10.30 uri

V BLITNEM KINU MATICI.

Cene Din 2.50 in 5.50

DNEVNE VESTI

— Odmor smrti dr. Pivka na Čukotlovaškem. Vsi pomembnejši češkoslovaški listi so objavili ob smrti dr. Ljudevita Pivke obširne spominske članke, ki v njih opisujejo pokojnikovo življenje in plodovito delo. »Narodna Politika« je priročila podlistek pod naslovom »Dr. Ljudevit Pivko — carzanski junak, mladove Novine« so posvetile spomin velikega pokojnika s topio pisanim spominskim člankom, enako tudi »Narodni Listy«. Češkoslovaški minister za rodne obrambe je po poslati Pivkovi vdovi naslednje sožalno pismo: »Spoštovana gospa! Smrt vašega gospoda soproga je hudo bolelo pretrpela češkoslovaška armada. Prof. dr. Ljudevit Pivko je bil pred vojno navezal najstnejše stike z našim narodom. Poznal je dobro naš narod in s tem je bil doloben on, sin bratškega slovenskega naroda, za vodjo naših češkoslovaških častnikov in vojakov v carzanski akciji. Carzanska akcija je bila ideja prof. dr. Pivka. On je zasnoval načrt in navdušil naše vojake za skupen nastop, ki je vzbudil veliko občudovanje nas po vsej Italiji. Ta akcija prof. dr. Pivka je nam po priznanju samega predsednika Osvobodilne Masaryka mnogo pripomogla v boju za naše osvobodjenje. Vaš soproga je postal eden izmed naših vojaških poveljnikov med svetovno vojno in tako je doprinešol redek zgled sodelovanja med našim in jugoslovanskim narodom. Češkoslovaški narod ne bo pozabil njegovih zaslug. Spoštovana gospa, izvolite sprejeti izraze mojega najglobljega sožalja ob težki izgubi, ki je vas zadela s smrtjo vašega soproga.

benca in starešine kakor tudi s pečatom pristojne oblasti. Na povratku potovanja morajo objave izročiti na prihodnji železniški postaji.

— Solški upravitelj Josip Lapajne umrl. V ljubljanski bolnici je umrl snoci ob 11.30 solški upravitelj v Cerkljah pri Kranju Josip Lapajne. Na pogreb solskega upravitelja g. Josipa Lapajne, bo vozil v ponedeljek 5. aprila, ob pol devetih zjutraj avto izpred luteranske cerkve.

KINO IDEAL

PREMIERA! PREMIERA!

Edinstveni film največje umetnice sedanosti

Elisabeth Bergner

ZA VEDNO TVOJA

Režija dr. Paul Cziner.

Danes ob 16., 19. in 21.15 uri, jutri, v nedeljo ob 15., 17., 19. in 21.15 uri

— Smuški izlet (turni tečaj) SPD iz Mojstrane preko Kredarice na Triglavsko jezera ter dalje do Črne Prsti je preložen na čas od 11. do 18. aprila. Snežne prilike v Triglavskem pogorju so v višini nad 1500 m odlične. Sneg je suh ter se sedel. Nevarnosti plazov ni več. Zbirališče v Mojstrani v hotelu Rabič («Triglav») v soboto dne 10. aprila po prihodu zadnjega vlakla. Nosaci bodo na razpolago v Mojstrani. Ponovno opozarjamo udeležence, da vzamejo s seboj preobleko, vetrni jopič, rezervne rokavice, rezervne dele stremen, maže, kože za vzpon, očala, maže zoper solčne opekline in kapo čez ušesa. Smučke okovane. Pogoj za udeležbo vzdržnost in znanje pluznih obratov. Podrobnejše informacije je zahtevati v pisarni Slovenskega planinskega društva, Ljubljana, palača »Viktorija« telefon 29-63, kjer se sprejemajo tudi prijave. Udeleženci se pa prijavijo tudi lahko pri vodji izleta v Mojstrani.

ZOOZDRAVNIK

Dr. Jože Rant

ne ordinira do 10. aprila.

— Iz »Službenega lista«. »Službeni list kr. banske uprave dravske banovine« št. 27 z dne 3. t. m. objavlja odločbo o kršitvi namestnikov o preimenovanju občin Cerkevjak v Sv. Antona v Slovenskih goricah, pravilnik o tehničnem nadzorstvu pamlin lokomotiv in pamlin motornih vozil, ki niso v eksploataciji državnih železnic, objavo o postnih pristojbinah s češkoslovaško, objavo banske uprave o pobiranju občinskih davčnin v letu 1937/38 in razne objave iz »Službenih novin«.

— Iz zdravniške službe. Imenovan je za zdravstvenega pristava pri sreskem načelstvu v Dravogradu dr. Davorin Flis, doslej pri sreskem načelstvu s sedežem v Prevaljah.

VRAŽJI PILOT

FANTOM X

KINO MOSTE

Danes ob 20. uri, v nedeljo ob 15., 18., in 21., za Din 2.50, 4.50 in 6.50.

— Ivan Anžič umrl. Na igru pri Ljubljani je umrl večerjaj po dolgi težki bolezni daleč nadzorjani posestnik in mesar v Stepanju vasi g. Ivan Anžič. Pokojnik je bil markantna osebnost med obrtniškim neposredno ljubljanskim okoljem in je užival velik ugled povsod, kamor ga je zanesla življenjska pot. Njegove zemске ostanke prepelje jutri z igro v Stepanjo vas, kjer bo ob 17.45 pogreb. Bodi vrlom mozu ohranjen blag spomin, težko prizadetim svojim naše iskreno sožalje!

— Poroka. Poročila sta se 29. marca v Zabljici pri škofiji Loid gđ. Vales Nada iz Novega mesta, učiteljica v Knežji vasi pri Dobričah in g. Andoljšek Janko, di. plomirani filozof in učitelj v Dobropoljah. Bilo srečno!

— »Mariborski tedenski razstava« za druga v Mariboru je razpisala natečaj za plakat letošnjega VI. Mariborskega tedna, ki se vrši od 31. julija do 8. avgusta. Nagrade so po Din 2.000.—, 1.000.—, 500.— in 300.—. Osmutki morajo biti predloženi najkasneje do 25. aprila 1937. Pogoji natečaja se dobijo pri vseh »Putnikovih« urah, ali direktno pri »Mariborski tedenski« r. z. o. o. z., Maribor, Aleksandrova 35.

— Ilke Vaštevot »Roman o Prebršnem izide v začetku maja. Zanj vložil med vsem častilci našega največjega peseta že veliko zanimanje. Zaradi omejene naklade priporočamo, da pohitite z naročili. (Izpolnite in odposlajte naročilnico med današnjimi inserti s naslovom: Ilke Vaštevotova, Ljubljana, Lavričeva ul. 6.)

— Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo spremenljivo vreme. Včasih je dočevalo skoraj po vseh krajih naše države. Najvišja temperatura je bila v Splitu 16, v Sarajevu in Skopju 12, v Ljubljani, Zagrebu in Beogradu 8 v Mariboru 7. Davi je kazal barometer v Ljubljani 759.2. temperatura je znašala 3.5.

— Skupno sta hotela v smrti v Zagrebu sta obupala večerjaj med življenjem znani zdravnik v okoliščini dr. Oskar Weiss in njegova žena Ljuba. Žena je bila težko bolna in blizal se ji je konac. Kar je mož kot

zdravnik dobro vedel. Zato sta sklenila umreti skupno. Na to misel je prišla beja žena. Deloma so bile krive tudi težke gnotne razmere. Zastrupila sta se in žona je kmalu umrla. moč, star 70 let, se pa bori v bolnici s smrtjo.

— Poroka dve uri pred smrtjo. V bolnici v Šibeniku so kmalu v terek redek primor poroka. Sletni kmet Lovro Živković iz vasi Željava blizu Rogoznice se je moral podvreči operaciji, ker ga je mučila težka želodčna bolezen. Tudi operacija ga ni mogla rešiti. Videč da se mu bliža konec je prošil naj pokličejo duhovnika, da bi mogel izpolniti svojo željo, da bi se v svoji izjavi izjavil, da je neseča in da ga tembolj veže dana beseda. Tako sta se v bolnici poročila, čez dve uri je pa Živković umrl.

— Smrt v Dunavu. V četrtke je utonil v Dunavu blizu Osijeka gozdar Lazar Rakić. Preprečilo se je hotel s čolnom na drugo stran pa ga je sredi reke zadel val in mu prevrnil čoln.

Iz Ljubljane

— Iz živilski trg je bil danes skoraj bolj založen in zaseden kakor pred prazniki. Danes je bil prvi tržni dan v mesecu, upoštevati je treba tudi, da je bil prejšnje dni trg slabo zaseden zaradi snega in slabega vremena; zdaj so pota že boljše in zelenjadri lahko tudi že nabirajo svežo zelenjavo. Zato se danes ni več poznalo na trgu, da sneg še pokriva grede zelenjadarjev. Zelenjava je bila poceni kakor pred prazniki. To pa velja samo za domačo zelenjavo, dočim se je uvožena nekoliko podražila. Na podražitev je nedvomno nekoliko vplivala povišana mestna trošarina.

— Iz Kr. banska uprava obvešča vsa ravnanstvena srednjih, učiteljskih, upraviteljskih meščanskih in narodnih šol v Ljubljani, da se predstava opere »Pekov Miško« ne bo vršila za šole v ponedeljek, kot je bilo pomotoma sporočeno, temveč v nedeljo ob 10.30 v opernem gledališču.

— Iz Pregled motornih vozil. V terek dne 6. IV. od 8 do 10 ure bo naknadni pregled motornih vozil v Ljubljani na Bregu 20 poleg št. Jakobskega mosta. dohod iz Novega trga. K temu pregledu je pripeljati letos ne nepregledane avtomobile, avtomobile in motocike v Ljubljani in bližnjih srezov.

— Iz Vzgojni večeri za starše se prične v ponedeljek 5. t. m. ob 20 na deski osnovni šoli v Spodnji šiški. Predavatelji bodo razpravljali v poljudni obliki vprašanja du. šene rasti telesnega razvoja, vzgoje in bodočnosti naše mladine. Predavanju bo sledil prost razgovor s starši, ki jih težijo dolocene skrbje glede vzgoje in razvoja otrok. Vprašanja se bodo obravnavala v sledečem vrstnem redu: 1.) ponedeljek, 5. aprila O bodočnosti naše mladine (prof. Čopić Venčeslav); 2.) torek, 6. aprila Govorne težave mladičev (strokov. učst. gluhonemnice Mazi Vilko); 3.) sredo, 7. apr. Diševni razvoj mladine (prof. Černež Anica); 4.) četrtek, 8. apr. Telesno razvojne težave in nevarnosti mladičev (zdravnik dr. Mla Franta); 5.) petek, 9. apr. Vzgojne težave rodbine in doma (prof. dr. Gogala Stanko); 6.) sobota, 10. aprila Kaj velja na solski uspeh hin neuspeh (prof. dr. Ozvald Karel) Tečaj prireja »Pedagoško društvo v Ljubljani«. Starši in vzgojitelji mladine iskreno vabljeni!

— Iz G. docent dr. Oskar Reya bo predaval v terek 6. t. m. v prirodoslovnem društvu o temi »Umetna klima«. Predavatelj bo govoril o klimi človeške obleke, razloži s klimatskega stališča prednost različnih oblik in blaga ter pojasni tudi škodljivo stran nepravilnega oblačenja. Razložil bo, kako vpliva krajjeva lega stanovalec, na klimatske občutke stanovalec, in razloži značestveni pomen kurjenja sob. Končno bo govoril tudi o klimatskih priklakah posameznih ulic in sploh o klimatskih zahtevah, ki pridejo v poštev pri gradnji celih mest. Predavanje se vrši v minirajoški predavalnici univerze ob 18. uri.

— Iz Poroka. Na velikonočni ponedeljek sta se v trnovski farni cerkvi poročila policijski nadzornik g. Fran Hudal in gđ. Matilda Živec Kot priči sta bila den. list g. Leopold Smerkolj in vsi tajnik ž. jezniške direktorje g. Miro Bertonec. Miadoporocence obilo sreče!

— Iz Zopet dva zanimiva filma v kinu Moste. Od večerjaj do vstajetega ponedeljka tečeta dva zanimiva filma »Vražji pilot« in »Fantom X«. V prvem nastopa okrog 1000 mornarjev, sodeluje pa vsa ameriška vojna mornarica in 150 letal. Ta velika revija moderne oborožene sile je prepletena z ljubavno zgodbo tako da je film se tem bolj privlačen. Drugi film »Fantom X« pa spada med ono vrsto filmskih del, ki imajo svoj stalen krog ljubiteljev zagonetnosti in strahot. Detektivski filmi so prav tako priljubljeni kakor detektivski romani, a »Fantom X« spada med najboljše filme te vrste.

— Iz Solčani — prijatelji, drevi vsi v Trgovski dom na pomislidom valčkovno noči! Vstopnina mala, postrežba izborna in vse zelo poceni. Čisti občitek je za postavitel »Slm. Gregorčičevega spomenika«. Vljudo vas vabi odbor na par uric lepe domače zabave.

— Iz Premiera zabavne in duhovite vesele igre »Kdo je papa?« (Biehon) bo na Senti Jakobskem odru danes zvečer ob 20.15. Izra ima vse polno komičnih situacij in besedne igre. Pri predstavi sodelujejo: Bogatajeva, Ručarijeva, Grgrurčičeva, Grajarijeva, Cafutova, Hančič, Koman, Kuntar in Novak. Kdor se boče od srca nasmajati naj poseti predstavo. Ker je za predstavo velika zanimanje, naj kupi cenjeno obnovo vstopnice že v predprodaji, ki bo od danes dalje od 10. do 12. in od 15. do 17. ter eno uro pred začetkom predstave. V nedeljo 4. t. m. se igra ponovi.

— Legija korokih borcev glavni odbor v Ljubljani bo imel v nedeljo 11. t. m. svoj drugi redni letni občni zbor v društvenem lokalu pri »Sokolu« Pred škofijo 18-1 ob 10 uri dopoldne. Tega občnega zbora se bodo udeležili vse krajevne organizacije in poverjenstva v Sloveniji po svojih delegatih. Na prejšnjem občnem zboru je ob 8 uri zvečer v istih prostorih zanimivo predavanje gov. Dr. Mejaka, agilnega predsednika krajevne organizacije v Gornjem gradu. Na to predavanje opozarjamo, da zlag vse delegate, ki se bodo udeležili drugi dan društvenega občnega zbora in pa delegatov Ljubljane in okolice. O temi predavanja bodo delegati in članstvo pravočasno obveščeni.

— Iz Idrijski krožek. Za izlet na šmarno goro, ki se bo vršil v nedeljo 11. aprila sprejemajo prijave odborniki do vstevsi petka t. j. 9. t. m. Natančnejši program sporočimo pravočasno.

— Iz Naša priljubljena virtuozi na violini ga, Fanika Brandlova, nastopi po velikih uspehih v inozemstvu zopet v Ljubljani. Igrala bo za mikrofonsko ljubljanske Radiofonke oddajne postaje. Zlasti bo zanimiva njena interpretacija Bruchovega violinskega koncerta v g-molu, ki ga bo izvajala ob spremljavi orkestra. Nastopila bo v nedeljo 4. t. m. ob 12.15 uri.

— Iz Uradne ure pisarne Vodnikove družbe v Ljubljani so od 1. aprila t. l. dalje od 9. do 12. ure in od 16. do 18. ure čnevnc razen o praznikih in ob nedeljah, kar blagovolijo vzeti na znanje vsi gg. poverljeniki (ce) in prijatelji Vodnikove družbe.

— Iz Stavbna dela so zastala zaradi snega. Zaradi snega se je ustavilo delo skoraj na vseh stavbah na prostem, odno. no se je skratio na mnomo manjše številu delavcev. Mnogo sezonskih delavcev je tudi prišlo v Ljubljano po praznikih, a niso mogli dobiti nikjer dela. Nekateri so so vrnili domov, nekaj jih je odšlo za službo v druge kraje, nekateri pa še čakajo, da se bo stavbna dejavnost razmahnila. Zdalj ni posebnih izgledov, da bo stavbna sezona letos mnogo boljše od lanske.

— Iz Film »Za ceno življenja« v kinu Matici Kino Matica ima zdaj na sporedu velik kriminalni film znanega režiserja Richarda da Eichberga »Za ceno življenja« Dejanje se godi v nekem vele mestu in je veskroz napeto, da pretresa človeka groza, ko gleda razburjive prizore.

Ljubljana ob mrtvaškem odru Josipa Turka

Okrožnica vsem gasilskim župam in četam

Dne 2. t. m. zvečer je umrl g. Turk Josip, prvi starešina Gasilske zajednice dravske banovine v Ljubljani, bivši starešina Gasilske zveze v Beogradu, častni član Gasilske zajednice Dravske banovine v Ljubljani in številnih gasilskih edinic.

Pokojnik je bil odlikovan z visokimi državinami in gasilskimi odlikovanji tu in inozemstva.

Organizatorju slovenskega gasilstva izkazemo poslednjo čast s tem, da ga sprejmemo k večnemu počitku.

Na osnovi pravil gasilske službe odredjamo, da vse tovariške gasilske župe, kakor tudi tovariške gasilske čete pošljejo v Ljubljano k pogrebu čim večje zastopstvo.

Vabimo prav posebno vse okolišnje čete, da se polnoštevilno udeležijo pogrebnih svečanosti.

Pogreb blagega pokojnika bo v nedeljo ob 3 uri popoldne izpred Sokolskega doma na Taboru.

Sokolstvo

Sokol I sporoča članstvu in vsem sokolskim pripadnikom žalostno vest, da je 2. t. m. umrl I. namestnik društvenega starosta, predsednik društva za zgradbo sokolskega doma na Taboru in predsednik Družbe za upravo Tabora br. Josip Turk. Truplo velikega, prezasižnega dobrotnika Sokola I bo v nedeljo zjutraj položeno na žalni oder v veliki dvorani sokolskega doma na Taboru, odkoder bo v nedeljo popoldne ob 3. uri pogreb po Vidovdanski, Komenskega, Dalmatinovi, Miklošičevi, Stritarjevi, Predškofiji, Poljanjski, Fugnerjevi, Vrhovčevi, Jegličevi, Smartinski cesti k Sv. Križu. Vabimo članstvo in vse sokolske pripadnike, da se udeležijo pogreba v kroju in s prapori, kdor nima kroja pa v civilu z znakom. Zbor članstva v nedeljo ob pol 3. uri popoldne na letnem telovadišču na Taboru.

— Uprava Sokola I. Sokol I poziva člane in namestnike uprave, nadzornega odbora in častnega sodišča k žalni seji za pokojnim I. namestnikom staroste br. Josipom Turkom, ki se bo vršila danes točno ob pol 8. uri zvečer v mali dvorani na Taboru.

Jezdni odsek ljubljanskega Sokola sporoča svojem članstvu, da je preminul brat Josip Turk, ustanovitelj. Pozivljamo vse člane, da se polnoštevilno udeležijo pogreba, kateri se vrši jutri v nedeljo. Zbirališče članov z lastnimi konji ob 14. v jahalnici, za vse druge tri četrt 2 pred vojašnico 16. art. puka na Tyrševi cesti Udeležba vsega članstva obvezna.

— Sokolska župa Ljubljana. Snoci je preminul podstarosta Sokola I Ljubljana-Tabor in velik dobrotnik našega Tabora br. Josip Turk. Naša dolžnost je, da ga sprejmemo v čimvečjem številu na njegovi zadnji poti. Pogreb se bo vršil v nedeljo 4. t. m. ob 15 uri izpred sokolskega doma na Taboru. Zbirališče članstva v kroju je ob 14.30 na Taboru. Vabimo članstvo ljubljanskih in okoliških sokolskih društev, da se pogreba v čimvečjem številu udeležijo. Zdravo! Župna uprava.

Obrtništvo

Josip Turk umrl. Danes nas je pretresla tužna vest, da je preminul naš obrtniški prvoboritelj, nacionalni delavec vseh naših eminentnih nacionalnih in socialnih organizacij, častni predsednik Obrtniškega društva v Ljubljani, gospod Josip Turk. Obrtniško društvo v Ljubljani se je danes sestalo k žalni komemorativni seji radi počastitve njegovega blagega spomina. Na poslednji poti ga bo spremljala delegacija iz vrst našega težko prizadetega obrtništva.

Obrtniško društvo v Ljubljani vabi svoje članstvo in ostalo ljubljansko obrtništvo, da spremi k večnemu počitku našega blagega častnega predsednika g. Josipa Turka. Žalni spoved se bo razvil v nedeljo popoldne izpred doma žalosti na Vidovdanski cesti.

— Obrtniško društvo v Ljubljani je imelo danes žalno sejo po svojem častnem predsedniku Josipu Turku, ki je obnem imenovalo obrtniški podporni sklad po Josipu Turku, kateri se vsako leto na obrtniški praznik sv. Jožefa razdeli med onemoglo obrtništvo.

Druge organizacije

— Sreska organizacija jugoslovenske nacionalne stranke za mesto Ljubljana poziva vse krajevne organizacije, da se članstvo polnoštevilno udeležijo pogreba blagopokojnega predsednika krajevne organizacije za šentpetrski okraj g. Josipa Turka, ki se vrši v nedeljo 4. t. m. ob 3. uri popoldne izpred Tabora.

— Mladinska organizacija jugoslovenske nacionalne stranke za mesto Ljubljana vabi vse člane, da se udeležijo pogreba nacional-

— Iz Šena petdesetih let — o njem ta. kotomovani sopasni starosti, o njenih telesnih in duševnih pretresajih v tej dobi in izpromembah bo predaval z zdravstvenega in psihološkega vidika šef no. tranjega oddelka obč. državne bolnice, primarij dr. Ivan Matko v četrtek, 8. t. m. ob 20. uri v dvorani Delavske zbornice. borze

— Iz Priznani umetniki bodo sodelovali na prirekanu večeru drevi pri Mikliču. Spored je zelo bogat in — — — — — . No. katere točke vas bodo prijetno presenetile. Vabljeni ste vsi, ne le Prieki in vsi boste gostoljubno sprejeti.

— Iz Na čelokonzertu, ki ga priredita v ponedelje čelist Leskovic in pianistka Zarnikova, je na sporedu tudi Brevolova sonata v g-duru. Brevol je živel v II. polovici 18. stoletja in v prvi četrtini 19. stoletja. Svoja dela je pisal pravzaprav v predromantizem stilu, odlikujejo se pa po izredni svoji virtuoznosti. Sonata v g-duru je eno najlepših del te vrste v celi svetovni literaturi za čelo, obenem pa je tudi čudovito lepa. Posebno opozarjamo na njen srednji stavek, na znameniti Adagio. K sklepu programa nam bo zaigral Bogomir Leskovic še nekaj ruskih stvari v prireditvi znamenitega čeliste Pjatigorskoga. Koncert bo v ponedeljek, dne 5. t. m. ob 20. uri v veliki Filharmonični dvorani.

— Iz Lutkovni oder Sokola I. na Taboru vprizori v nedeljo, 4. aprila ob pol 16. uri komično lutkovno igr: Jurček, dvorni zdravnik v 3 dejanjih.

Zbirališče gasilstva in formiranje gasilske povorke je v Metelkovi ulici.

K prihodu vsakega ylaka so odrejeni ljubljanski gasilci, ki bodo dali potrebna navodila.

Formiranje povorke prevzame inspektor zajednice g. ing. Dolenc Franc. Njegovim navodilom se je brezpogojno pokoravati.

V povorko se bodo dopustili samo predpisno uniformirani gasilci.

Župe se uredje v povorko po abecednem redu.

Gasilska zajednica dravske banovine v Ljubljani

— Vsem gas. četam župe Ljubljana-odlica. Pogrebu tov. Josipa Turka naj se dele udeležijo korporacije in paradiom kroju. Zbirališče je v Metelkovi ulici poleg cerkve Sna Jezusovega in sicer ob 2. popoldan. Uprava župe.

Pogreb se vrši v nedeljo 4. t. m. ob 15. uri izpred Tabora. Zbirališče ob pol 15. uri pred kavarno »Tabor«.

Zaradi smrti g. Josipa Turka mesečni sestank medvoške lovške družbe jutri odpade. Prosim lovce, da se udeležijo v polnem številu njegovega pogreba, ki bo jutri ob 15 izpred Sokolskega doma na Taboru, — Verovšek.

— Društvo »Skrb za mladino« vabi svoje člane, da se polnoštevilno udeležijo pogreba člana blagopokojnega g. Josipa Turka, ki bo v nedeljo ob 15. uri izpred Sokolskega doma na Taboru.

— Šentpetrski okrajna organizacija JNS vabi svoje članstvo in somišljenike, da se polnoštevilno udeležijo pogreba dolgoletnega predsednika gospoda Josipa Turka, ki se vrši jutri ob 15. uri izpred Sokolskega doma na Taboru.

— Pevcem »Ljubljanskega Zvonca« Umri je ustanovnik in dobrotnik našega društva g. Josip Turk. Zbiramo se jutri in sprejmemo ga k večnemu počitku! Pogreb bo jutri ob 15. izpred Sokolskega doma na Taboru. — Razne želje radi pogreba pok g. Jos. Turka naj se izražajo na posebni komite ki bo vodil celotni spored. Naslov: Fr. Vrečar, Sokol I Tabor tel. št. 2511.

Naše gledališče

DRAMA

Začetek ob 20. uri.
Sobota 3. aprila: Med štirimi stenami. Izven. Cene od 20 Din navzdol.
Nedelja 4. aprila: Ob pol 11. uri: Izven. Cene od 20 Din navzdol. Ob 20. uri: Zadnji signal. Izven. Cene od 20 Din navzdol.
Ponedeljek 5. aprila: Simfonija 1937. Red A.
Torek 6. aprila: Zadnji signal. Red C.
Sreda 7. aprila: Matura. Premijera. Premijerski abonma.

OPERA

Začetek ob 20. uri.
Sobota 3. aprila: La Boheme. Gostovanje gđc. Anite Mezetove, članice beogradske opere. Red C. (poletni abonma).
Nedelja 4. aprila: Ob pol 11. uri: Pekov Miško. Otroška opera. Gostovanje Omladinskega gledališča iz Zagreba. Cene od 24 Din navzdol. Ob 15. uri: Pri treh mladenkah. Izven. Cene od 30 Din navzdol. Ob 20. uri: Pod to goro zeleno... Izven. Cene od 30 Din navzdol.
Ponedeljek 5. aprila: zaprti.
Torek 6. aprila: Ples v maskah. Red B.
Sreda 7. aprila: Hovansčina. Red Sreda.

Vremensko poročilo

po stanju z dne 2. IV. 1937 ob 7. uri zjutraj
Planica-Tumari: 190 snega.
Bohinjska Bistrica: +3, oblačno, 20 južnega snega.
Erjavčeva koča na Vršku: oblačno 200 južnega snega.
Stančičeva koča: —5, megla, 400 snežne sneza, v zgornji Krmi plazovi.
Kredarica: oblačno, pozor pred plazovi.
Triglavska jezera: —3, oblačno, 400 sosednega snega.
Kornica: —4, 400 suhega sosednega snega.

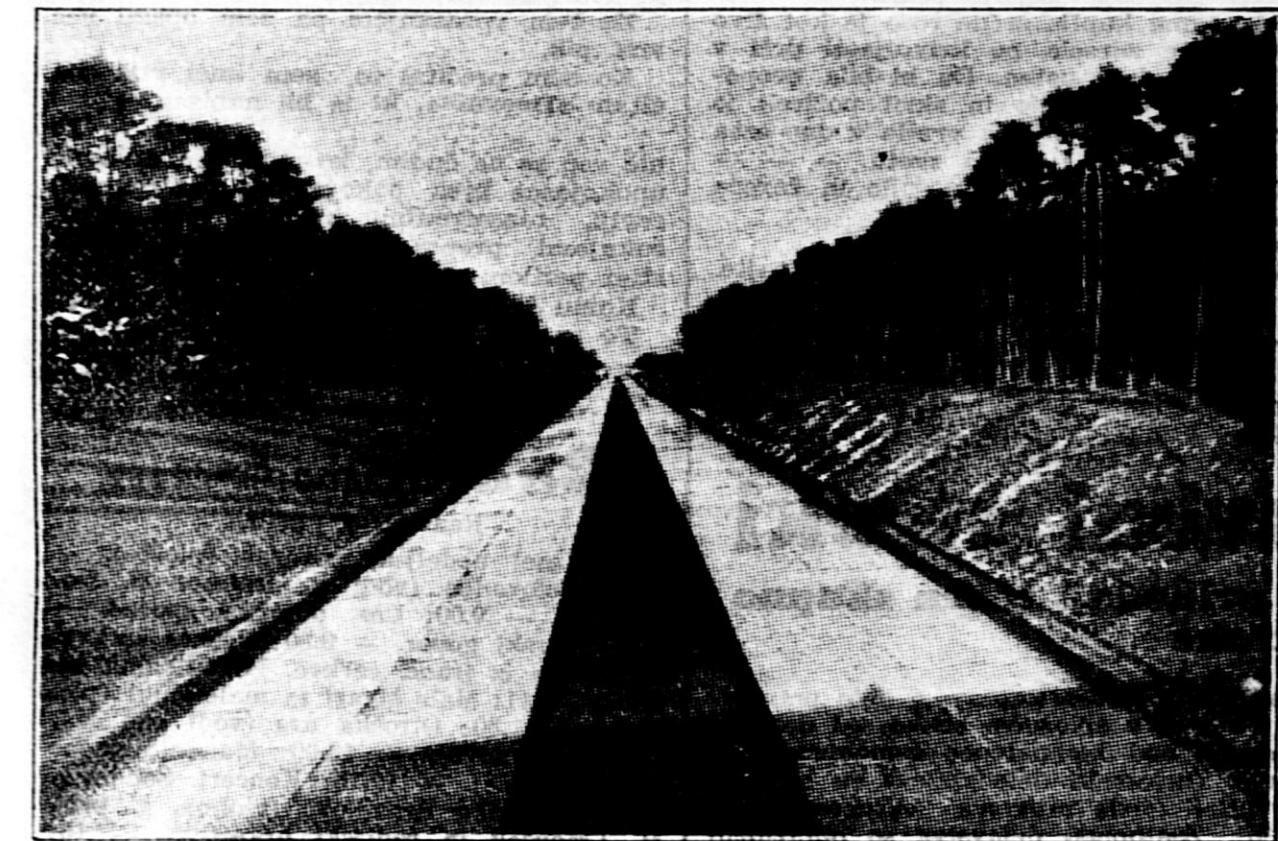
Slavni angleški igralec Sullivan je igral nekoč v Shakespearejevi tragediji Richard III. Ko je izgovoril besede: Konja! Kraljevostvo za konja! — se je začel glas le obdajstva: — Gospod Sullivan, ali bi vam ne zažalostoval osei? — Zakaj pa ne? — se je odrezal igralec, — kar izvolite na oder, gospod.

Cestna politika Italije

Naloga Italije je zdaj zgraditi velike avtomobilne ceste
Rim — Berlin

Če je bilo mogoče v starem veliku ozemlju Rim kot caput mundi in tudi caput viarum, je bilo to samo zato, ker je bil Rim središče in končni cilj vseh cest, vodečih tudi v najoddaljenejše kraje svetovne rimske države. Se zdaj vidi na Forum Romanum, tam, kjer je dosegala Via Sacra kapitolski vrh, simbolično točko izhodišča znamenite ceste, tako zvani milium aureum, na katerem so bile znamenite razdalje med Rimom in najvažnejšimi mesti rimske države. Omrežje rimskih cest je bilo v miru in vojni najvažnejša ogora rimske moči. Iz Rima so vodile ceste do italijanske meje in dalje do Alp, do porenskih mest, do Dunava, preko Galije do Španije in enako tudi na vzhod. O smotnosti takratne cestne politike prida se to, da je bilo mogoče po tolikih stoletjih peljati ob bivših rimskih cestah železnice po vsej njihovi dolžini. Da so bile rimske ceste solidno zgrajene, nam pričajo njihovi ostanki, ki so preživeli tisoletja in na katere naletimo še zdaj. Cestno omrežje stare Italije se je širilo tudi v srednjem veku in v novemem času.

Moderna Italija se je uvrstila med države z najboljšimi cestami. Da, skoraj bi lahko rekli, da ima Italija najboljšo cesto na svetu. Avtomobilne ceste, kakršne gra de zdaj v Nemčiji, so jeli graditi Italijani že leta 1928 in sicer na pobudo ing. Puricelli. Pri teh cestah so po Puricellijevi izjavi odstranjeni vsi dosedanjí cestni nedostatki. Avtomobilne ceste se izogibajo vsem vasem, izpeljane so v ravni črti, vodijo nad vsemi drugimi cestami ali pa pod njimi, kar velja tudi za železniške prelake, na ovinkih so pa speljane v najširšem polkrogu, tako da motorno vozilo skoro raj samo zavije v drugo smer.

Avtomobilne ceste so seveda velikega vojaškega pomena, poleg tega so pa seveda namenjene tudi tujcem na prometu. Speljane so namreč do najlepših krajev Italije, lombardske avtostrade vežejo Milan z gornjitalijanskimi jeziri, Turin je zvezan po avtostradi z Milanom, Genova s Turinom, avtomobilska cesta Florenca — Viareggio veže najlepše kraje Toskanske avtostrade Rim — Ostie omogoča v pol ure zvezo glavnega mesta z morjem, avtostrada Neapelj — Pompeje pa vodi k najznamenitejšim izkopninam sveta.

Vodstvo cestne politike je poverjeno v Italiji tehnični ustanovi A.A.S.S. (Azienda Autonoma Statale della Strada), ki je za čela poslovali 1. julija 1928. Mussolini je hotel s to organizacijo ustvariti avtomotorno ustanovo, ki bi bila dovolj agilna in ki bi mogla čim prej dvigniti cestno politiko na dostojno višino. Ta cestna centrala skrbi zdaj za 137 cest, čijih dolžina znaša nad 20.000 km, poleg cest, ki se še grade. A.A.S.S. deluje v dveh smereh, na eni strani skrbi za gradnjo novih cest, na drugi pa za njihovo vzdrževanje in popravilo. Zasnova je na modernih temeljih, kar dokazuje tudi načrt, ki si ga je zastavila v prvem letu svojega delovanja. Po tem načrtu ima vsaka avtomobilska cesta svoje ime — Via Appia, Nuova, Adriatica, Gardesana, Emilia, Padana, Casilina itd., pa tudi številko. Vse ceste nameravajo Italijani po določenem vrstnem redu in vzorcu novih cest sčasoma izgraditi in preurediti. Italijanske ceste so zgrajene iz solidnega materiala, ki ne propušta vode,

razsvetljena je samo avtostrada Rim — Ostie) so nameščeni ob cestah pogosto tudi cestni telefoni za primer avtomobilske nesreče, bencinske črpalke ter hišice čuvajev in kontrolnih organov. Na vsaki avtostradi razen one Rim — Ostie, je treba namreč od vsakega vozila plačati določeno pristojbino ki se ravna po številu kilometrov. Tako se plača recimo na avtostradi Milan — Como 8 lir itd. Letni izdatki države za ceste dosežejo zdaj skoraj eno milijardo lir. V letu 1934/35 je potrošila Italija za popravilo državnih cest okrog pol milijarde, za gradnjo novih cest pa okrog 350.000 lir. Čeprav so avtostrade za avtomobilski promet naravno idealne, zaenkrat še niso rentabilne. Pristojbine vržejo komaj toliko da se krije razjira vzdrževanja. Avtostrade morajo služiti v prvi vrsti pospeševanju tujeskega prometa, v katerem se njihov efekti še kaže. Najvažnejša naloga Italije je zdaj zgraditi največjo avtomobilsko cesto, ki bi vezala Rim z Berlinom. Senator ing. Puricelli že izdeluje načrte za to cesto s katero bi bilo rešeno vprašanje bodočega razvoja cestnega prometa tudi v ostali Evropi.

K samomoru jih je pregovoril

Moderni nazori, tudi na Japonskem polagoma izpodirjajo stare tradicije, čeprav se jih zlasti nižji in konservativni sloji krčevito drže. Pomemben korak k odstranitvi starih običajev so napravile oblasti v Osa-ki, ki s odklikom, da se bodo v bodoče strogo kaznovali piskusi skupnih samomorov zaljublencev. Po stari šintoistični tradiciji se šestaneta zaljubljenca, namenjena v smrt zaradi ovir na poti k njuni poroki, pred vrati večnosti v nerazdružnem sožitju. Najbolj priljubljen kraj skupnih samomorov zaljublencev je bilo žrelo ognjenika Fudžijame. Včasih je bila tu naravnost epidemija samomorov in oblasti niso upale odločno nastopiti, da bi se ne dotaknile verskega čuta konservativcev.

Zato so z veseljem porabile ugodno priliko, ko je Kageo Kato v Osa-ki izpremenil tradicionalen način samomorov, da je rabil namestu skoka v žrelo ognjenika strup in sicer vedno tako, da je umrla samo njegova ljubica. Včeraj teden so ga aretirali nad truplom mlade žene, ki jo je bil pregovoril

k skupnemu samomoru. To je bila še njegova podoba živca. Kakor vedno, tudi to pot Kato ni imel poguma, da bi umrl s svoje žrtvijo, temveč je sredi vsega, da je poplul strup samo njegova ljubica. Kljub zatirerstvu, da je šla v smrt prostovoljno, so ga aretirali in zagovarjati se ho moral zaradi umora. Obenem je bil izdan načelna odlok, da se ho moral zagovarjati zaradi umora vsak, kdor bi koga pregovoril k skupnemu samomoru.

Golovinov polet na Rudolfov otok

Golovinov polet s letalom SSSR-N 166 na Rudolfov otok, eden izmed poletov, ki pomenijo pripravo h generalnemu naskoku na severni tečaj, je bil začasno prekinjen. Skrajno neugodno vreme je zadržalo letalce v Holmogorah. Posadka, ki je ostala blizu letala, nestrpno pričakuje vremen-skih poročil z vseh polarnih stanic. Od Arhangelska tja do Ust-Cyma sneži in oblaki so zelo nizki. V Narjan-Mare leži gosta megla. Južneje naletava moker smeg na nekaterih krajih celo prši. Trktorji ravna jo letališče pri Holmogorah, da bo moglo letalo takoj startati. Čim se vreme zboljša, Golovin noče izgubljati časa.

Na Rudolfovem otoku, kjer je najsevernejša polarna stanica, se pa pripravljajo na svečan sprejem držnih letalcev. Uredili so letališče in pripravili zalogo pogonskih snovi. Radiotehniki in mehaniki so postavili v dveh dneh radijski svetilnik. Na letališču so pripravili letalski signali in trak-tor je potegnil prenosno hišico za posadko na ledenik pri letališču, visok 300 metrov.

Najhitrejši avto na svetu

Konstruktor Malcolmovega rekordnega avtomobila »Modra ptica« je v petek v Londonu na sestanku društva za razvoj mehanike izjavil, da bo konstruiral v dveh letih avto, ki bo dosegel hitrost 600 km na uro. Pri zadnjih Malcolmovih poskusih se je sicer zdelo, da je že 500 km največja dosegljiva meja hitrosti za avto, ker kolesa ne prenese večje hitrosti. Toda konstruktor Malcolmovega superavta trdi, da to ne drži. On sicer ne taji, da je izkoriščanje sile motorja nad to hitrostjo in tudi že pri nji zelo neekonomsko in da so taki poskusi silno dragi, vendar pa ni so brez pomena in zato jih hoče delati. Šlo bo v prvi vrsti za dobro dirkalno pro- go, zgrajeno nalašč v ta namen in dovolj dolga.

Konstruktor »Modre ptice« trdi, da so se Malcolmovi poskusi izjavili predvsem zaradi dolžine proge. Za hitrost nad 500 km mora biti cesta dolga najmanj 30 km, ker potrebuje motor najmanj 10 km, da razvije vse svoje sile, potem pa zopet 10 kilometrov, da se uravnava. Cesta na Palm Beach pa meri samo okrog 18 km in tudi dosedanja dirkalna proga pri Salt Lake City ni bila mnogo daljša.

Ugrabitve deklet v Bolgariji

Stara navada ugrabljati dekleta se je tudi v Bolgariji še močno izživela, vendar se je pa na kmetih še ohranila. Fant ugrabi dekleta, če njeni starši nočejo privoliti v zakon, ali če ga dekle samo odklanja. Fant, ki hoče dekleta za vsako ceno dobiti, se domeni s tovariši in navadno ugrabi svojo izvoljenko v nedeljo ali na praznik, ko nehajo dekleta plesati kolo in se vračajo domov. Če je fant iz druge vasi, napade s tovariši dekleta, jo naloži na voz in oddirja z njo domov, da bi ga ne dohiti sorodniki ugrabljenega dekleta.

Čim je deklet v hiši svojega ugrabitelja, se navadno zadeva mirno poravna. Dekle se uda v svojo usodo. Sicer jo pa itak čaka težko delo in najbrž ji ugaja fantova odločnost. Če pa dekličina rodbina ni zadovoljna z ugrabitvijo, jo ubere za ugrabiteljem dekličin brat in večkrat plača ugrabitelj svojo drznost z glavo. V novem času se tudi dogaja, da v mestu služee kmečko deklet več na kmetu. Tedaj najame njen fant avto in odide s tovariši v Borisov park, kjer plešejo so-fijske služkinje ob nedeljah in praznikih kolo. Marsikatera gospodinja v nedeljo zvečer zamen čaka svojo služkinjo. Vse kaže, da ta romantika v prvi vrsti zato še ni izginila, ker je v Bolgariji več moških kakor žensk.

Žrebanje: 14. in 15. aprila 1937

SREČKE

državne razredne loterije

Glavni dobitnik od

Din 1.500.000.—

" 1.200.000.—

" 1.000.000.—

se bili zadeti

DEVETKRAT

na pri nas kupljene srečke.

A. REIN IN DRUG

Ilica 15 ZAGREB Gajeva 8

POZNANA VZORNA IN SOLIDNA POSTREŽBA!

Milijon dolarjev za en poljub

Pred 50 leti je ušel nevesti, ker je bil siromak, zdaj ji je pa bogato plačal edini poljub

Še danes pripovedujejo ljudje v poljskem mestecu Drohobycze, kako lepo je sijalo solnce onega dne pred 50 leti, ko se je ho-tela najlepše dekle v mestu Gustava Schwarz poročiti z Nikolajem Diworčim iz Varšave. Diworči je trdil, da je zelo premožen, in da ima polne žepe denarja. O svoji nevesti je pa pravil, da je lepa od vseh pravih princes. Tega se še dobro spominjajo prijatelji lepe Gustave ki so zdaj večinoma že sključene starke. Okrog krasno oblečene neveste so bili zbra-ni svoji in svatje. Zvonovi so oznanjali ra-dosten dogodek, radovedneži so hiteli v cerkev, samo ženina ni bilo od nikoder. Nikolaj Diworči to je bil skrivaj popihal iz Drohobycze. Nevesta je dobila hud živčen napad in dolge mesece je preležala v sični mrzlici. Ko je končno okrevala, je postala melanholična. Svojo poročno obleko je spravila v omaro in pričakovala je Niko-laja, o katerem je bila prepričana, da se bo nekega dne vrnil k nji.

Gustava Schwarzova je postala čudaska in ko so ji umrli starši, je živel osamljena, v očetu hiši z ljudmi ni občevala in sa-ma je obdelovala svoje ničve od katerih je skromno živel. Toda radovedneži ki so se večkrat zvečer skrivaj približali osam-ljeni hišici, so pravili, da so videli Gustavo v beli obleki pred oltarom. To je bila njena poročna obleka, v kateri je hotela stoniti s svojim ženinom pred oltar, pa jo je tako

nenapredno zadeli najhujši udarec. Slednjic so se ljudje nehali zanimati za večno nevesto in šele oni dan je bilo vse mestece zopet na nogah. Gustava Schwarz je dobila iz Chicaga notarsko pismo čitati je že pozabila, poklicati je morala učitelja in ta ji je pojasnil, da ji sporoča notarska pisarna iz Chicaga, da je podedovala milijon dolarjev po umrlem trgovcu Nikolaju Diworčiju. Mož je priložil svoji oporoki pismo, glasilo se:

»Nikoli nisem pozabil, da sem imel na Poljskem nevesto Gustavo Schwarz. Lagal sem, ko sem ji zatrdel, da sem premožen in zato sem pobegnil, predno je prišlo mo-ja laž na dan. Osleparil sem Gustavo, ki sem jo samo enkrat v življenju poljubil. Za ta poljub jo hoče modskodovati zdaj, kajti v življenju za to nisem imel nikoli časa. Storjeno krivico bi rad popravił z de-narjem in zato določam, naj se izplača iz mojega premoženja Gustavi Schwarzovi en milijon dolarjev za edini poljub ki sem ji ga ukradel.

Večni nevesti so morali večkrat prečita-ti pismo, predno je razumela njegovo vse-bino. Potem si je na otrlo solzo iz očesa. Vsa življenje je zamenjala čaka da se vrne ženina, zamenja in upala in sanjala o sreči, ki jo je zdaj tako nepričakovano doletela, toda ne več kot prava žena, saj je za pre-stara, da bi mogla imeti kaj prida koristi od svojega bogastva.

Plavolaska ali črnolaska?

Že od nekdaj se zgodovinarji ne strinja-jo v tem, kake lase je imela »Madame Du-barry«. Očividce njene umrtnice je trdil, da je imela črne lase, kakor je trdil tudi ubani Lenotre. Nasprotno je pa trdil dr. Cabanez, da je bila plavolaska. Slučajna dražba umetnin v Parizu mu je dala oni dan prav, kajti za 6.550 frankov je bil na družbi prodan potni list iz leta 1792, gla-seč se na ime Madame de Vaugbergnirove Dubarry, meščanke stare 40 let, visoke pet čevljev, plavih las in obrvi.

Sloveča ljubica francoskega kralja Lu-dvika Ljubljeneja je bila torej plavolaska kakor kraljica lepotic Kleopatira. K sreči so jo vedno slikali v beli lasulji, si-ker bi jo bili mnogi slikarji naslikali kot črnolasko, kakor se je mnogim umetni-kom in široki javnosti vedno napačno pred-stavila tudi Kleopatira.

Preskrba Moskve z vodo

Sovjetski list »Sanitarnaja tehnika« po-roča, da je znal ob koncu leta 1934 kon-zum vode v Moskvi 530.000 kub. m dnevno, glavni vir je pa še vedno reka Moskva. Po njeni strugi teče na dan okrog 750.000 m³ vode. Da bi mogli zajemati vodo v večji množini, so napravili ob reki letri. Pri-loku Moskve velik rezervoar, v katerem je okrog 2.460.000 kub. m vode. Tako so si pomagali, da imajo dovolj vode za vsa Mos-kva.

Obenem so pa povečali kapaciteto vseh

dosedanjih vodovodnih naprav. Razširili in konstruirali so rubejsko filtracijsko in črpalno stanico na dnevno kapaciteto 400 tisoč kub. m, zgradili so črpeplovsko črpal-no stanico in razširili omrežje glavnih in stranskih vodovodov. Končna ureditev vprašanja preskrbe Moskve z vodo pa pride na vrsto šele letos, ko bo odprt prekop med Moskvjo in Volgo. Od učinskega rezervoarja bodo napeljali naraven, 33 km dolg kanal, po katerem bo tekla voda v stalnsko črpal-nico. Prva etapa te stanice se že gradi in bo obratovala že letos.

NESPORAZUM

Vojaški zdravnik sedi v gostilni že pre-cej vinjen, ko ga pokličejo k bolniku voja-ku, ki leži nezavesten v bolnici. Dasi nerad se odpravi; iz gostilne k ne-zavestnemu vojaku. Ko mu ugotavlja puls z uro v roki, ne vidi sekundnega kazalec radi prevelike vinjenosti.

»Slov. Narod (Velikonočna)
— Ah, kakšna pisanost — vzhigne sam pri sebi. Vojak, ki si je med tem že opomo-gel, in slišal zdravnikove besede, ga pomno-si:

— Gospod doktor, prosim vas, nikar me KOSA NA KAMEN
V vlakcu vpraša kmet meščana: Prosim vas, kaj pa je v tem poslopuj tam ob ce-si?

Meščan bi se rad odkrižal kmeta in mu odgovori:
— To je norišnica za kmeta.
— Da, da — pritrdi kmet. — saj sem takoj misli, da bi bila za meščane ta no-rišnica premajhna.
DESET STOPINJ ZADOSTUJE
— Marička, zakaj ste pa tako slabo za-kuřili, saj je samo deset stopinj toplote?
— No, za tako majhno sobo bo že za-dostovalo.

Molčeci maščevalec

Roman

Tajnik je hitro vstal in pozvonil. V naslednjem hipu so se odprla vrata in vstopil je sluga.
— Želite, gospod?
— Recite slugi, ki je bil dopoldne poslan k ad-vokatu Morranu, naj pride sem.
— Prosim.
— Hvala!
— Sluga je hitro odšel.
— Ali se čisto pripeti, da ostane gospod Har-ris ves dan z doma? — je vprašal Morran po kratkem presledku.
— Ne, nikoli. In zato je tem bolj presenetljivo, da ga tako dolgo ni domov. Kaj takega se ni zgo-dilo še nikoli v teh štirih letih, odkar sem tajnik gospoda Harrisra. Zastran nekaterih stvari je bil zadnje čase zelo nervozen, ni mi pa povedal za kaj gre.
— Sluga je zopet vstopil.
— Vse sem že vprašal, toda nihče ni bil danes pri advokatu Morranu.
— In so vsi doma?

V Morranovem glasu je zazvenelo nekaj ostre-ga, ko je premeril slugo s srepim pogledom od nog do glave.
— Da, vsi so doma. Samo šest nas je.
— Kakšen je bil sluga, ki naj bi ga bil poslal gospod Harris k vam?
Tajnik je gledal začudeno zdaj enega zdaj dru-gega služabnika.
Morran se je za hip zamislil in odgovoril:
— Suhljat možiček štirindvajsetih let temno-rjavih oči in temnih brčic.
— Takega ni pri nas v službi. Vsi naši služab-niki so visoke postave, krepki možje, gospod Har-ris to izrecno želi — razen tega so pa vsi glad-ko obriti.
— Ta je pa dobra.
Morran je zamahnil z roko v znak, naj tajnik slugo odslovi.
— Hvala, to zadostuje, — je dejal tajnik slugi, ki je očito razočaran odšel.
Ko sta ostala gospoda sama, se je tajnik pre-senečeno ozrl na Morrana, rekoč:
— To je pa res čudno. Kaj za vraga — ?
— To je bil tisti, ki sem ga pričakoval, — je dejal Bill mirno.
— Kaj mislite s tem?
— Mislim, da niti za trenutek nisem amatral moža, ki je bil pri meni, za slugo gospoda Harrisra.
— Toda — ne razumem...
— Prišel sem samo, da se utrdim v svojem pre- pričanju. No, mislim, da bo to zadostovalo. Opro-stite, da sem vas nadlegoval.
Morran je vstal in stopil k vratom. — Zbogom gospod tajnik — — sporočite gospodu Harrisu, ko se vrne, da ga prosim, naj mi takoj telefonira.
— Sporočim mu, Zbogom.
Tajnik je spremljal Morrana do avtomobila.
— Carlton, — je naročil Morran šoferju in že je slednji pognal avto.
Kar se je zgodilo nekaj — — v odlomku sekun-de — v trenutku...
Od nasprotni strani je privozil drug avo, čez ulico gredečo deklet se ga je ustrašilo, postalo je nervozno, blatnik od nasprotni strani vozačega avtomobila jo je zadel in vrzel pred Morranov avto. Dekle je prestrašeno kriknilo, šofer je poteg-nil za zavoro: toda zadnji del avtomobila je vrglo na hodnik in avto se je ustavil tik onesvečenega dekleta.
V naslednjem hipu je bil Morran že zunaj. Skočil je k dekletu, jo pobral in skočil z njo nazaj v avto. In že je zaklical šoferju:
— Wah!street 18!
In še mu je zaklical:
— In požen, kar se da!
Šofer je pognal avto skozi množico ljudi.
Zdaj v avtomobilu je sedel Bill z dekletom v naročju. Sedel je in jo gledal. Zdelo se mu je, da sanja.
Bilo je že tretje srečanje z njo, z dekletom, okrog katerega so se nepristano pletle njegove

misli od trenutka, ko sta se prejšnji dan prvič sre-čala.
Bila je ona, ki je o nji sanjal vsa noč. Zdaj je ležala onesvečena v njegovem naročju glavo na-slonojeno na njegove prsi. Čutil je vročo željo, da bi se sklonil in rahlo pritiskal poljub na njena kras-na mehka usta, obrnjena tako zapeljivo proti nje-mu. Za hip jo je previdno privil k sebi in že se je avto ustavil pred hišo številka 18 v Wah!streetu.
— Skočite brž v hišo in vprašajte po njenih ro-diteljih, — je naročil Bill šoferju.
Šofer je odhitel v hišo. Minilo je nekaj minut in ta čas se je Morran, kolikor je bilo pač mogo-če, zanimal, kaj se je dekletu pripetilo. Tako niti opazil ni, da se je bila zbrala okrog avtomobila gruča radovednežev. Želel je, da bi čimprej prišli dekličini starši, da bi bil rešen zija.
— Ne, ta ne stanuje tu, — je začel naenkrat iz gruča radovednežev ženski glas. — Ne stanuje tu in še nikoli je nisem videla.
— Kaj pravite? Morran je mislil, da je slabo slišal. Mar ni tu Wah!street 18?
— Da, je. toda to deklet ne stanuje tu. Ah, bože moj, ubogo deklet, ali je mrtvo? Ne, tu ne stanuje, v tej hiši poznam vse.
Te besede je izgovorila oživilna hišnica.
Bill se je ves zbežan ozrl. Dobro se je spomnil, da je bilo deklet prejšnji večer izgubilo v to hišo, a zdaj mu pravijo, da ne stanuje tu. Zbral je vse svoje misli in naročil šoferju, naj potene avto do najbližje bolnice.

Reševalna služba kranjskih gasilcev

Gasilska četa v Kranju je dobila najmodernejši reševalni avto

Kranj, 3. aprila.

Kranj, ki ima tako številno in visoko razvito industrijo, po drugi strani pa kot zadnje vso Gorenjsko, pač ne more in ne sme biti brez dobro organizirane reševalne službe. OUZD, Golnik, pa tudi privatniki iz Kranja in vse širne okolice tja do Trzinja, Cerkelj in Škofje Loke, iz Jezerske doline, po potrebi še iz ostalih krajev Gorenjske, od povsod bližnjega kranjskega gasilskega reševalnega avta, ki je bil l. 1930 kupljen kot prvi reševalni avto na Gorenjskem. Nesreča po tovarnah, nezgode pri drugem delu, hitra obolenja, kjer je potrebna operacija ali sicer zdravljenje v bolnici oziroma sanatoriju, poboji, porodi, nalezljive otroške bolezni (primerjaj jeseni v Trzinju nad 50 slučajev škrlatinke), tuberkulozni bolniki na Golniku, v vseh teh slučajih je hitro in uspešno interveniral kranjski reševalni avto z naglim prevozom v Ljubljano in drugam.

Na tisoče prevozov je bilo v zadnjih šestih letih, na tisoče bolnikov, ranjenec in ponesrečenec je po zaslugi moderne reševalne službe dobilo hitro pomoč. Težke so bile žrtve kranjske gasilske čete tako v gmoznem kot moralnem oziru, da je uveljavila tako vzorno reševalno postajo in reševalno službo, ki je pravi blagoslov za vso Gorenjsko, pripravljena vselej in vedno, da pomaga tudi najbednejšemu. Treba je poudariti, da je veliko prevozov brezplačnih, ki niti prevoznih stroškov ne krijejo. Nobena institucija, ne občina, ne državna oziroma banovinska sanitetna služba ne bi prevzela na svoje rame teh žrtv, kakršne si je gasilska četa v Kranju naložila prostovoljno, iz lastne iniciative. Zato pa po vsej državi pri uvidenih ljudeh, ki niso zaslepljeni s partizansko nestrpnostjo, žanje tiho, nedeljeno, pa tudi zaslužno priznanje. Danes si kranjskega sreza brez opisane reševalne službe kranjskih gasilcev sploh ne moremo misliti, zahteva jo prvi današnja moderna doba, drugi pa industrijski razvoji. Kranjska, okolice in Gorenjske sploh.

Vse te velike investicije pa ne obremenjujejo direktno ne društvenih članov, ne občine, marveč se krijejo iz velikih gasilskih tradicionalnih prispevkov. Priznanje za sijajno izvedbo vseh teh prireditelj gre seveda poštovnim članom gasilske čete s prvovrstnim organizatorjem in predstojnikom g. Majerjem na čelu, v drugi vrsti pa seveda kranjskemu meščanstvu in vsem prijateljem kranjskih gasilcev po vsej Sloveniji ki društvo ob vsaki priliki podpro. Zasluga za vzorno vodstvo reševalne službe pa gre načelniku reševalnega oddelka g. Janku Bidovcu.

Reševalni voz je četa jeseni poslala v Ljubljano v generalno reparaturo. Od prejšnjega voza sta ostala samo šasija in motor, seveda je oboje popravljeno, vsa karoserija in notranja oprema je popolnoma nova, tako, da izgleda avtomobil, kot bi bil popolnoma nov, urejen je pa tako, da je danes najmodernejši reševalni avto v državi, saj je vsa reparatura stala 70.000 Din. Na zunaj ima avto obliko nekoliko večjega luksuznega voza, znotraj ima prostor za dva ležalca in enega sedečega bolnika, za služaj večjih nesreč ali bolezni, ki zahtevajo naskrat prevoz več bolnikov. Vse je urejeno praktično in moderno. Avto je te dni prispel v Kranj in je res v ponos kranjske gasilske čete, v korist pa bo vse Gorenjski. Prebritek sobotnega družabnega večera je namenjen v kritje radi reparaturne reševalnega avtomobila nastalih stroškov.

Pri sv. Barbari po vstajenju

Kako so Peterčkovi pri sv. Barbari sprejeli darila dobrih ljudi

Polhov gradec 2. aprila
Ko sem v soboto pred tisto nedeljo pravil prigodo o državljanih Peterčkov od svete Barbare, se malo nisem mislil na to, da bi ustvaril spet kakšen nov vir ljubezni do bližnjega in bi na tako lahek način dosegel lepo čast blaginjskega in predsednika hkrati.

Uradniki Pokojninskega zavoda tudi niso samo zato v stolnem mestu, da bi se še za pirhe menili o intabulacijah, pa so Peterčkovi poslali cel stotak za pirhe. V Lohi pa so penzionirani in eksilirani uradniki v slozni družbi z bližnje bodočimi obrtnotrgovskimi upokojenci optali dedku zvrhan koš pirhov in drugih dobrot kakršnih se še sama sveta patrona rudarjev redko kedaj in do sita naj. Veliko dobrega so storiili ti plemeniti ljudje in velika je hvaležnost bednih v bajti. Še Pograjci kakor se samo naziva ljudstvo od Polhovega gradca, so vprašali; kjer v grapi to more biti, kjer po cele tedne ne jedo kruha, kaj inšče ga pri severno pograjskih pograjcih po 30 dne mesece ni na mizi. Pograjci so srečni prebivalci naših grad.

Res nisem hotel doseči milovanja. Poznam se precej naše gorjance in to ljudstvo ti z lepa drugje ne poprosi, kakor v

očenašu. Še lačen hribovski otrok, ki se iz gorske loke grede pomeša med kruha prosočo mestno drobnjad ali kakor ji lepo rečejo v prijateljski zemlji »muljarice« ali kakor nedolžno piše, ki je zaslilo na dvo-rišču med prekanje vrbave.

Če tod se v tako ginenj narodni dobroti deluješ, se ti vedejo kakor priden hribovski konj, kadar mu v klancu odmetuješ odviske naloženih polen. Kvečjemu če se ti trudo okoli težkega komata ozre in te molče opomni, da si v znoti, če misliš, da ne more spetljati.

Mislil sem si: »Peterček je kakor bel gorski cvet prve pomladi, ki je samcat vzhrel kraj kolovozna izpod shojene in umazane ledene skorje in zato mu gre, da se vsaj en dan moško in z rokami v žepu postavlja v kristalni čaši sredi raja rdečih rož lepe cvetlične izlozbe v velikomestni pasaži. Peter ima po grapi še za pet debelih pratik sličnih bratcev in sestric in kaj moremo mi brez povsice vsemu kaj.

Zakaj bi on, dete naše vasi šele kasneje, ko bo za narod Abrahama videl ali morda v Hraščini utonil, delil usodo z meščani in gorjanci prve druge ali celo tretje stopnje uglednosti in bi kasneje s svojjo pograjsko veljavnostjo polni gosto-

ljubne predele naših novih. Ali bi ne storil greha, če bi ga na zadnje uro tako oklevetal, kakor sem to pred leti v dobri veri storil uglednemu pograjskemu zakonskemu paru, ki ju je Bog hkrati k sebi vzel: da sta v vzornem zakonu vzgojila številne sinove, ki so vsi na svojih pograjskih položajih.

V resnici si nista enajst let niti za pirhe »muc« rekla in hlabice pri tisti hiši niso razen za podrejeni ženski personal klicali.

Vsa soseska je bila takrat zelo ginja. Se mi zdi, da ni prav v dobri zvezi moje besedice. I kaj bi ne bilo, ko pa smeg tako neumljeno pirhe barva. Včasih smo se šli na zeleni trati oorej po kovaču »cifra konj«. Božično-velikonočno razpoloženje vre po meni punš pirhe zaliva in v kadlinici je mesto kadila nariban hren. Brezdelnost praznikov rodi tako burno in borno pisarijo. Saj mi je še avstrijski generalni štab pred devetnajstimi leti potrdil da sem jo prav po ribniško znil, ko sem dejal, da smo se mornarji ognjevitve in brze križarske flotije zato spuntali, ker nam je bilo dolgčas. Bilo nam je kakor spočitim polskopljencem, vpreženim v grajsko kočijo čaka na grajsko gospodično. Pa kočijo zbijmo, če lepa deklica ne mara doli!

Pustite mi prosim za pirhe, da se doma za pečjo malo izprsim. Gotovo je za domovino zelo važno, če se enkrat tudi pograjci izrazimo, kaj hočemo in kaj prav za prav smo in to vsak zase seveda. Resnico govorim, če rečem, da spadam po poreklu v klasičen kraj. Ded mojega starševstva je bil zal mladenič in je bil zato paž pri Rozamundini prababici. Ko je bila mlada anti. Ker je prišel tako da-

leč preko Sušaka iz dežele pomorance, seveda ni nosil okoli vratu renških dukatov, pa so mu dali zarobljeni kmetje od Srnjaka in Roba nad Turjakom ime Sušak. Šele pozneje, ko se je odenaril, se je nekemu fajmostru bolj lepo zdelo, če črke nekoliko popravi. Tako pravi kronika turjaške župne cerkve.

Sušaki smo po vsej pravici današnji pograjski plemiči in našemu rodu in imenu gre prvenstvo, kadar se bo pri nas začelo s tozadevno akcijo. Smo obširna žlahta! Takrat ne bom več tako neumen, da bi se kakor ob prevratu kot narodni mučenik javil na glavstvo v Kranj namesto k mučniško invalidskemu pokroviteljstvu v Nikšić. Posebno ker imam tudi nekaj dobrih in zaslužnih osvobodilnih del nad seboj, saj sem ožujenega sovražnega vojaka ob Plavi osvobodil težkih gozderic in sem mu za spomin in da je lažje tekel pustil svoj mehkejši format.

Vem, da ste pričakovali, da bom obsežno popisal zahvaljevanje hvalnih Peterčkovih. Tega pri nas ne znanjo v besedah. Mi pograjci nismo za tako. Po vse eno naj vam bo nekoliko.

Kako je bilo, ko sem prinesel bogate dari?

Mati Petrova, kaj je rekla? Ena sama kaplja srčne rose je kot živo srebro hite zdrsla po krivljasti drči v levi kot ženinih ust. Da bi bila neopazena se ji je mudilo in skrit požirek je povedal, da se je srečna vrnila v dno srca pravit, da je še lepo na svetu. — — — Na ognjišču pa se je utrlilo in žareča kresnica je zaplesala po veži.

In kaj je Peterček rekel?

S fantom sva jo tedaj ubrala iz bajte.

Viktor Žužek.

Mezdno gibanje v stavbnih stroki

Pogajanja se bodo nadaljevala prihodnji teden skupno za vse stroke

Ljubljana 3. aprila
Pogajanja za sklenitev kolektivne pogodbe v stavbnih stroki še vedno niso končana. Prišli so do mrtve točke: gre za določitev mezd in nobena stranka ne pusti pri svojih zahtevah. Stavbna sezona se začela in negotovost glede ureditve delovnega razmerja med delavci in delodajalci nedvomno ni zaželenja. Tudi za delodajalce je boljše, če vedo s kakšnimi mezdami lahko računajo v proračunih. Seveda pa tudi delavci žele, da bi bila pogajanja sklenjena čim prej, najbolje v začetku sezone, da bi bile mezde priprajene razmeram. Čim pozneje bo sklenjena kolektivna pogodba, tem več lahko delavstvo izgubi pri mezdah, če bi bile po pogodbi višje.

Včeraj so bila pogajanja posebej za tesarsko stroko med zastopniki tesarskih podjetij in delavstvom. V glavnem je prišlo do sporazuma, niso se pa mogli se zediniti zaradi mezd. Delavski zastopniki so pristali na delitev kategorij po krajih, kakor so predlagali delodajalci, vztrajali so pa, da se mezde zvišajo po njihovem predlogu ki so ga predložili na skupnih pogajanjih za vse stavbne panoge. Razlike med predlogom delodajalcev in delavstva so naslednje: predelavce 6 Din na uro (6 do 8) v krajih, ki spadajo v prvo kategorijo — Ljubljana, Maribor, Celje, Kranj, Škofja Loka, Kamnik itd.; tesar po 3 letih zaposlitve kot pomočnik 5 (5 — 5,75), izpod 3 let zaposlitve 4,5 (4,5 — 5,25); vajenci 2 Din (prvo leto 2,50 drugo 3 in tretje 4 Din na uro). V drugih dveh kategorijah za podelitve bi bile mezde še nižje od 75 par do 2 Din po delodajalskem predlogu.

Kljub vsemu so pa večerajšnja pogajanja rodila nekaj pozitivnih uspehov. Delodajalci so v načelu pristali, naj bi se mezde določile po predlogu delavskih zastopnikov, tako da bi bila za podlago po lanske kolektivni pogodbi določena višina mezd, ki bi se na njo zvišala samo toliko kolikor so letos dražje življenjske potrebščine. Koliko odstotkov so se letošnje potrebe življenjske potrebščine, bi naj ugotovila posebna komisija. Delavstvo naglašalo, da ne zahteva nobenega povzvišanja mezd, temveč samo prilagoditev mezd v skladu s podražitvijo življenjskih potrebščin.

Včeraj je bila sprejeta paritetna komisija, ki se pozaja za sklenitev kolektivne pogodbe pri banu. Delegacija je prosila, naj bi se ban zavzel, da bi se mezde delavstva, zaposlenega pri javnih delih, predvsem pri onih, ki so v režiji banke uprave, prilagodile višini mezd delavstva pri zasebnih podjetjih. Razlik med mezdami pri javnih in zasebnih delih ne sme biti, če naj bodo razmere med podjetji zdrave. Pomisli je treba zlasti da bi nikakor ne bilo pravičeno, če bi neko podjetje plačevalo delavstvo pri-

javnih delih slabše, čeprav je delo prav tako težko in v splošnem enako, od dela, ki ne spada pod kompetenco samouprave ali države. Zastopniki delodajalcev so tudi intenzivirali glede zatiranja šušmarstva na deželi. Zastopniki delavstva so obrazložili banu, da dejansko ne zahtevajo povzvišanja mezd, temveč samo prilagoditev mezd zaradi podražitve življenjskih potrebščin v dobi od lanskega julija dole. Mnoge življenjske potrebščine so se zlasti občutno podražile po 1. aprilu za vse stroke. Zdi se ni mogoče napovedati, kdaj bo konec pogajanj in kakšen bo izid. Že čez 14 dni in sicer 14. aprila bi naj stopila v veljavo nova uredba o določanju minimalne mezd in sklepanju kolektivnih pogodb. Med večino delavstva ni bila sprejeta z zadovoljstvom in zlasti stavbno delavstvo se zaveda, da mu nova uredba ne more koristiti. Po tej uredbi določa v določenem okvirju mezde ban, ako se izkaže potreba. Prav tako posreduje ban v sporih, ako ne pride do sporazuma pri pogajanjih. Delodajalci so že izjavili, da bodo prepustili delodajalce mezd po uredbi banu, ako delavstvo ne bo sprejelo njihovega predloga. Kljub temu pa upamo, da bo prišlo do mirne poravnave.

Odlomek iz najdenega dnevnika

Ljubljana 3. aprila
Če ima človek smolo, jo ima povsod. A mene se ne drži nobena smola tako, nego se me drži vremenjska; zakaj, kadar me, da bo sijalo sonce, dežuje, a kadar menim, da bo lilo, sije sonce. In tako je bilo tudi lepega dne meseca marca t. l. Tega dne ni prav nič kazalo, da bo deževalo. In napotil sem se brez dežnika z doma. Toda komaj sem dospel v Tivoli, že je začelo rošiti. Zdravci zaveje močan veter. In padati so začele debele deževne kaplje. In vila se je ploha. Zbehal sem v duplino pod gradom in se stisnil v kotiček. Prižgal sem cigareto, kadil in čakal, da poneha deževati. Ko otresem pepel in se ozrem po tleh, opazim na tleh živo vezano knjižico. Pobere jo in odprem. Na prvi strani prečitam naslov; glasil se je takole: »Dnevnik Jova Višnjana«. Premagala me je radovednost in začel sem ga prelistovati. Zdravci mi obstane pogled na odlomek, ki je imel ta le motto:

U. Z. § 109. Če je uslužbenec dovršil 35 let efektivne državne službe ali 40 let, ki mu stejejo v pokojnino, ali če je dovršil 65 let starosti, se mora na prošnjo upokojiti. Prošnja se mora uveljaviti v enem mesecu od dne, ko je prispela na pristojno mesto.

V odlomku pod tem mottom pa sem čital tele beležke:

Služboval sem od 15. X. 1897 do 1. IX. 1934; torej polnih 36 let, 6 mesecev in 15 dni. V vsem tem času nisem imel niti enega dne bole, dopusta. Moja ocena je bila vsa leta pravi dobra in odlična. Pohval sem dobil okoli 20, odklanjani 3 in del sem na pedagoškem in literarnem polju. Mnogo sem delal tudi izven šole.

3. IX. 1934. so mi dovolili bole, dop. za čas od 1. IX. 1934 do 1. XI. 1934.

26. XI. 1934. so mi podaljšali dopust za čas od 1. XI. 1934. do 31. I. 1935.

5. IV. 1935. so mi podaljšali dopust na čas od 31. I. 1935. do 6. VI. 1935.

2. VII. 1935. so mi podaljšali dopust za čas od 6. VI. 1935. do 28. VI. 1935.

22. II. 1935. sem vložil v zmislu § 109. U. Z. prošnjo za upokojitev pri šol. upravi. (Smola; zakaj, da sem to storil že 1. IX. 1934, bi morda imel danes, ko to pišem, t. j. 15. III. 1937., pokojnino že v rokah, tako pa imam mesto nje — kačo).

27. II. 1935. je bila prošnja odposlana od srez. načel. kr. ban. upravi.

6. IV. 1935. je bila prošnja odposlana od kr. ban. uprave min. prosvete.

Opomba. In začela se je pot, ki jo ome-nja § 109. U. Z. Prvo, kar me je na mojo prošnjo za upokojitev zadelo, je bila — degradacija (iz šol. uprav. so me naredili za uč.). Drugo, kar me je zadelo, je bilo to, da so mi 1. VI. 1936. ustavili vse službene prejemke. In začela se je doba zadolževanja z 10% do 15% obrestmi in po-uznanja zaradi vedno praznega žepa. In to je trajalo do 12. XII. 1936., ko me je kr. ban. uprava obvestila, da sem upokojen, razrešen službe in da so mi z 31. XII. 1936. ustavljeni službeni prejemki. (V resnici pa so mi bili že 1. VI. 1936. in 7 mesecev ni-

sem dobil niti pare in bi je še do danes ne da mi ni priskočila na pomoč kr. ban. upra va in mi izplačala za čas od 1. VI. 1936. do 31. XII. 1936. zaostanek. Dobil sem čisto čedno vsotico. Toda ko sem plačal dogo-ve in okoli 1600 Din nepotrebnih obre-sti, sem bil zopet suh; in začela so se no-va zadolževanja in poniževanja).

3. XI. 1936. sem bil po 20 mesecih, kar sem vložil prošnjo za upokojitev — upo-kojen. O § 109. U. Z., mnogo daljša je v resnici pot, nego jo predvidevaš ti! Kljub temu sem bil tega obvestila vesel; zakaj menil sem, da bo zadeva zaradi moje po-kojnine urejena v najkrajšem času. Zmo-til sem se! Ker ni bilo o pokojnini ne du-ha ne sluha, sem meseca januarja 1937. povprašal na pristojnih mestih. In na žalost sem zvedel, da je stal na enem »Reše-nju« datum 1. VII. 1935., na drugem pa 1. VII. 1936. In vsa zadeva je iznova poro-mala na pot § 109. U. Z. Smola, da ji ni izlepa para.

15. III. 1937. še nimam nobene rešitve. Po 2 mesecih in 15 dneh še datuma niso mogli popraviti. Smola! Ali bom kakal tu-di na to še 7 mesecev? To bo pa še dva-krat smola in obrestmi po 10% do 15% bo-do telce iznova. Kdaj se bom rešil dolga?

Za tem vprašanjem pa sem opazil več vrst pik.

Ko sem prečital to, sem imel vtis, da čitam »Dnevnik«, ki je bil napisan!

In nič več se ne čudim, ko srečujem državne upokojence brez pokojnine z raztrganimi čevlji, razcefranimi hlačami, oguljenimi suknjami, preprostimi klobuki in mreža-stim perilom v sramoto sebi, stanu in...

Komu še? —
To pa naj ugame vsak čitatelj sam!

J. E. P.

Radiprogram

Nedelja, 4. aprila.

8: Vesel nedeljski pozdrav (plošče). — 8:30: Telovadba (vodi g. profesor M. Do-bošek). — 9:00: Čas. poročila, spored. — 9:15: Verski govor. — 9:30: Prens cerkve-ne glasbe iz franč. cerkve. Pontifikalna sv. maša. — 11: Male stvari za male ljudi (plo-maša). — 11:30: Otroška ura (vodi gđ. Ma-šec). — 12:00: Mandolinstične. Sodeluje-jo: ga. Fanika Brandlova (violina, g. prof. M. Lipovšek in radijski orkester). — 13: Čas. poročila, obvestila. — 13:15: Radijski orkester. — (Oddaja prekinjena od 14. do 16. ure). — 16: Podržavljenje zavarovanja (g. Ivan Martelane). — 16:20: Odlomki iz opere: Pekov Miško, javajajo člani mlad. gledališča iz Zagreba — 17:20: »Blažena mati Hemac. Opravilo za vdo. zbor. Napi-sal Niko Kuret. — 20:30: Vodopivčeva ve-sela ura. Sodelujejo: Akademski pevski kvintet, gđna Vida Rudolfova, Štefka Ko-romanova in radijski orkester. — 22: Čas. vreme, poročila, spored. — 22:15: Koncert plesne glasbe. (plošče). — Konce ob 23. uri

Ponedeljek, 5. aprila.

12: Ob modrih vodah havajskih (plošče). — 12:45: Vreme, poročila. — 13: Čas, spored, obvestila. — 13:15: Debussy: Nokturni (plošče). — 14: Vreme, borza. — 18: Zdravniška ura: Higijenska bivaljšča (g. dr. Anton Breclj). — 18:20: Leopold: Tatla, fantazija slovaških narodnih (plošče), izva-ja mali simf. orkester. — 18:30: Slovenska narodna pesem (g. France Marolt). — 19: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19:30: Nac. ura: O življenju naših pisateljev (Krešimir Kovačič) iz Zagreba. — 20: Gre-gorčev pihalni kvintet (gg. A. Jermol — klavir, B. Flego — oboa, J. Gregore — klavir, J. Turšič — fagot, I. Hafner — rog). — 20:45: Pablo Casals (na ploščah). — 21: Radijski orkester. — 22: Čas, vreme, poro-čila, spored. — 22:15: Radijski jazz. — Ko-nec ob 23. uri.

Torek, 6. aprila.

11: Šolska ura: Pojdimo odkrivati lepote Križne jame (g. Ivan Mielcher). — 12: Pi-sano polje (plošče). — 12:45: Vreme, poro-čila. — 13: Čas, spored, obvestila. — 13:15: Radijski orkester. — 14: Vreme, borza. — 18: Radijski orkester. — 18:40: Psihološka ka in narodno gospodarstvo (g. Mirko Fe-renčak). — 19: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19:30: Nac. ura: Umetne obrti v Bosni (Hamza Humo) iz Beograda. — 19:50: Zabavni tednik. — 20: Čajkovski Romeo in Julija, uvertura (plošče, london. simf. orkester). — 20:20: Branislav Nušič: »DR« — komedija (člani Narodnega gleda-lišča v Ljubljani). — 22: Čas, vreme, po-ročila, spored, obvestila. — 22:15: Vesel konec (radijski orkester). — Konce ob 23.

Sreda, 7. aprila.

12: Reprodueiran koncert na wurliških orglah. — 12:45: Vreme, poročila. — 13:00: Čas, spored, obvestila. — 13:15: Vse mogo-če, kar kdo hoče (plošče po željah). — 14: Vreme, borza. — 18: Mladinska ura: Prak-tično vremenoslovje (g. Janko Siherl). — 18:20: Mladinska ura: Ročna dela: Naredi-mo si akvarij (g. Miroslav Zor). — 18:40: Delavsko predavanje: Kolektivne pogodbe (g. Rudolf Smersu). — 19: Čas, vreme, po-ročila, spored, obvestila. — 19:30: Nac. ura: Pedagoški moment v kulturnem življenju naroda (dr. K. Ozvald). — 19:15: Šah. — 20: IV. ura slovenske orgelske glasbe, So-delujeta: Msgr. g. Stanko Premrl in ga. An-gela Megla-Haukova. 21:15: Koncert na dveh harmonikah (igrata brata Goloba). — 22: Čas, vreme, poročila, spored. — 22:15: Za veselo razpoloženje (radijski orkester). — Konce ob 23. uri.

Četrtek, 8. aprila.

12:00: Kozarke pesmi (plošče). — 12:45: Vreme, poročila. — 13: Čas, spored, obve-stila. — 13:15: Fantazije (plošče). — 14:00: Vreme, borza. — 18: Pester spored (radijski orkester). — 18:40: Slovensčina za Slo-vence (g. dr. Rudolf Kolarič). — 19: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19:30: Nac. ura: Predavanje ministra za telesno vzgojo naroda. — 19:50: Zabavni kotiček. 20: Radijski orkester. — 21: Plošče. — 21:15 II. ura francoske klavirske glasbe, predava in izjava na klavirju g. prof. L. M. Šker-jane. — 22: Čas, vreme, poročila, spored. — 22:15: Haidrihove pesmi izjava Akademski pevski kvintet. — Konce ob 23. uri.

AMERISKA

Newyorški zobozdravnik je napisal na-slednji opomin: Spoštovana gospa! Ker mi še niste plačali računa za umetno zobovje, upam, da ne boste ugovarjali, če objavim v listih oglas, ki bom v njem opozarjal na trpečnost svojega dela, a v priporočilo na-vedem vaše cenjeno ime.

Z obratno pošto je dobil zobozdravnik denar.

Stefan Zeromski:

Po bitki

Ze šest dni je preganjal cel eskadron pruskih dragoncev ostanke našega bataljo-na. Bežali smo sestradani, neprepani, sle-po kakor čreda ovac. Da bo nesreča še večja, je neprestano deževalo, spati v goz-du ni bilo mogoče. Podpaliti naših čevljev so spadali v deželo spominov, brez njih, kar bosi smo bežali skozi gozd po iglah in vejah, po kamenju in pesku. Noge so nam otevale od ran — zdaj ta, zdaj oni je ostal v gozdu, da bi se odpotil — in kdo ve, kak-šna usoda ga je zadel.

Končno smo ušli Prusom precej daleč in proti večeru smo prišli do dvorca, skritega med pogorjem in gozdom. Tu se bomo na-spali! O, kako sladko bo spanje... Ta strašna potreba, močnejša od strahu pred smrtjo, je nas položila na tla, kakor je pač gospodar nastil slame v veliki sobi. Za-spali smo, ne da bi bili po dolgem postu kaj jedli in ne da bi potegnili s sebe pre-močne in gnjoče cunj.

Jaz, čeprav sem takoj trdno zaspal, sem se prebudil prvi, ko me je šel dušiti dim. Dvignil sem se na slami in si pomel za-spajo oči. Plamen mi je jenal vid.

Planil sem pokonci in jel včeti tovari-še za lase. Z dimom so nas hoteli pregnati. Gost dim se je valil v našo izbo, skozi vra-ta sosedne sobe, gospodarska poslopja so gorela, čulo se je prasketanje. Nekaj tova-rišev, ki sem jih v naglici zbudil, je seglo po bajonetih. Ta ali oni me je hotel pre-

bošiti, pa je takoj omahnil nazaj. Tisti, ki so se bili prebudili so mi začeli pomagati. Razbili smo okno in vlačili k njemu speče tovaršice.

Končno so bili vsi pokonci. Poiskal sem v slami svojo puško, si pripasal bajonet in skočil k oknu.

Pokal je strel za strelom. Streljali so po nas, da bi nas po vrsti postrelili kakor ra-ce. Lase so se mi ježili na glavi.

Skočil sem k vratom, od koder se je va-til dim. Planil sem skozi pusto izbo in du-šilo me je v dimu sem prihitel do nekakšne dvoranice.

Razbil sem okno, odgrnil oknico in sko-čil v bezgov grm, rastoč pod oknom. Za bezgom se je vila blatna cesta, ob kateri je raso grmovje. Skril sem se vanj, voha-joč Nemce kakor pes. Zdelo se mi je, da od te strani nikogar ni.

Skočil — sem pomislil, drhteč po vsem telesu, čeprav je padalo name ogrožje go-reče strelhe — preplazim se med grmov-jem... morda me ne opazijo.

V enem skoku sem bil sredi ceste, in sključil sem se, da bi se splazil do prvega grma.

Kar sem ostrel od groze. Proti meni je dirjala v razviti vrsti kolona konjenice. Na cesti bi bil lahko našel iglo tako je bilo svetlo od nočnega požara.

Obstal sem sredi ceste kakor vkopan, kar obrnil sem. Če bi se bili ustavili, bi bil gotovo pobegnil čeprav v očenj — toda bližaj so se mi v galopu. Nekaj je počilo v meni. Na obraze morilcev, na njihove ko-

nje, na nožnice njihovih sabelj je padala rdeča zarja ognja.

Počasi sem dvignil puško in pomeril v sredino eskadrona. Meril sem pogumno v sredino kolone kakor tri sekunde. Počil je strel. Č

Pogreb žrtev

Tržič, 3. april.
Tržič je včeraj spremljal na zadnji poti zlo pol štiri žrtve strašne katastrofe pod Sloržicem. Pred novim občinskim domom, kjer so ležali na mrtvaškem odru Vinko Sarabon, Berlj Ahacič, Jože Mladič in Stegnar Kristijan se je zbrala veliko pred 17. uro ogromna množica ljudstva iz Tržiča in okolice. Pred cerkvijo je bil zbor številnih družtev z zastavami in je bila zbrana tam tudi mladina, meščanske šole. Ob 17.30 je župnik g. Vovk ob asistenci še desetih duhovnikov blagoslovil tri bele in eno črno krsto, v kateri je počival družinski oče Vinko Sarabon. Potem so pevec zapeli žalostinko »Vigrede, godba pa je zaigrala žalno koračnico. Tako nato se je razvil ogromen žalni sprevod. Spredaj so stopali nosilec venčev, nato so se vrstila društva, za godbo so koračali vojaki, ki so pomagali pri odkopavanju žrtev, ter nosili velik venec iz planinskih rož. V žalnem sprevodu je bil tudi ban dr. Natlačen iz Ljubljane, g. Drago Ulaga pa je zastopal ministra za telesno vzgojo. Osrednje SPD pa je zastopal predsednik dr. Pretnar, JZSS sta pa zastopala predsednik dr. Marušič in podpredsednik dr. Ciril Pavlin. Z Glavnega trga se je pomikal žalni sprevod do cerkve, kjer je zbor duhovnikov opravil molitve in so pevec zapeli »Nad zvezdami. Ogrorna množica se je zgrnila na pokopališče, da so morali zaradi silne gneče številni ostati tudi zunaj. Pevec so spet zapeli pretresljivo žalostinko, nakar so se štiri krste z nesrečnimi žrtvami pogrezale v zemljo. V imenu Tržiča se je ob odprtem grobu poslovil od mrtvih župan Ma-

Jeršič, za njim pa so govorili le dr. Pretnar ter zastopniki raznih društev, v imenu rešenih lovčarjev pa Avgust Primožič. Na sveže grobove je bilo položeno nečisto venec, tako da so bili grobovi dobesedno pokriti s cvetjem in zelenjem.

NADALJNE ODKOPAVANJE
USTAVLJENO

Člani reševalne ekspedicije so včeraj popoldne ustavili prekopavanje plazišča. Reševalci so natančno prekopali večji del plazu, ni pa se jim posrečilo odkopati še treh žrtev: Slavka Kostanjeva, Vilija Plajbessa in Vinka Lombarda, ki leže najbrž zakopani globoko v snegu. Kopači so včeraj našli še čenico pokojnega Slavka Kostanjeva, njegovo smučarsko palico in pa del zlomljenih smučk. S prekopavanjem snežišča so prenehali tudi vojak, ki so odšli v Tržič, kjer so se udeležili pogreba, nakar so se vrnili v vojašnico v Škofjo Loko.

Iz Kranja

Kavarna »Stara pošta« — Kranj
»QUACK« glasbeni klovn
vsak večer ob 10.

ŠAH

— Slovenska šahovska zveza priredi jutri v Delavski zbornici svoj tretji veliki braturnir s 100 udeleženci. Prijavnina 10 Din; prijave bodo sprejemali do 9.15 ure, nakar bo predtekovanje. Ob 14. uri finalno tekmovalje na podlagi dopoldanskih uspehov. Razpisanih je 40 lepih knjižnih nagrad, kibici vabljeni.

CAUCHE, FOTELJE, OTOMANE,

MODROCE in vsa tapetniska dela
po najnižji ceni izdeluje

KAROL SITAR — LJUBLJANA

WOLFOVA ULICA 12,
dvorišče, telefon 28-10.

Makulturni papir

preda

uprava »Slovenskega Naroda«
Ljubljana, Knafjeva ulica št. 5

Gostilna in posestvo.

Dedici po pokojnem Ivanu Graharju prostovoljno prodajo v Hajdini pri Ptuj gostilno, stanovanjsko hišo, gospodarsko poslopja v zelo dobrem stanju, dalje 18 orlov zemljišča, ki se nahaja blizu poslopij. Nadaljnja pojasnila daje dr. Jurij Sluga v Ptuj ali Franc Roth v Radvanju pri Mariboru.

ADLER

ADLER z 3 prestavami

DÜRKOPP najtrpežnejša

VICTORIA lahka, športna

KOLESA

PRISPELA SO PRI

»TEHNIK« J. BANJAI Ljubljana, Miklošičeva c. 20.

NARODNA

TISKARNA

LJUBLJANA

KNAPJEVA 5

IZVRŠUJE VSE VRSTE TISKOVIN
PREPROSTE IN NAJFINEJŠE

DELNIŠKA DRUŽBA PIVOVARNE UNION v Ljubljani javlja žalostno vest, da je preminul njen upravni svetnik, gospod

JOSIP TURK

Blagega pokojnika ohranimo v trajnem častnem spominu

LJUBLJANA, 3. aprila 1937.

ŠPEDICIJA TURK Ljubljana

prevzema

OCARINJENJE

vseh uvoznih in izvoznih pošilk, in to hitro, skrbno in po najnižji tarifi. Revizija po njej deklariranega blaga in vse informacije brezplačno. Telefon Interurban 24-59. Vilharjeva cesta 33 (nasproti nove carinarnice).

PREVAŽANJE

vaakovrstnega blaga, bodisi kuriva, strojev, selitve itd. v Ljubljani in izven Ljubljane z vozovi na konjsko vprego, kakor tudi s tremi najmodernejšimi avtomobili. Telefon Interurban 21-57. Masarykova c. 9 (nasproti tov. kolodvora).

Z neizmerno žalostjo v srcih sporočamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem tužno vest, da je naš predragi soprog, oče, brat in tast, gospod

JOSIP LAPAJNE

šolski upravitelj v Cerkljah, imejitelj reda sv. Save, posestnik, itd.

dne 2. t. m. ponoči po kratki in mučni bolezni izdihnil svojo blago dušo.

Nepozabnega pokojnika bomo spremlili na njegovi poslednji poti k večnemu počitku dne 5. t. m. ob 10. uri dopoldne iz hiše žalosti v Cerkljah na farno pokopališče.

V Cerkljah pri Kranju, dne 3. aprila 1937.

JULKA — soproga, ZORAN, JULČEK — sinova, ANDA, por. ČERNE — hčerke in ostalo sorodstvo.

Brez posebnega obvestila

PREDSEDSTVO MESTNE OBČINE LJUBLJANSKE naznanja, da je dne 2. aprila 1937 umrl meščan in častni član ljubljanski, gospod

Josip Turk

bivši gerent, podžupan in občinski svetnik mestne občine ljubljanske, imejitelj reda Sv. Save III. stopnje itd., itd.

Na narodnem, gasilskem in komunalnem polju prezasluznega pokojnika bo mesto Ljubljana ohranilo v častnem spominu.

LJUBLJANA, dne 3. aprila 1937.

Rešen je bil dolgotrajnega trpljenja naš ljubi soprog, oče, ded, tast in svak

dr. Peter Defranceschi

primarij

Pogreb dragega pokojnika bo v Novem mestu v nedeljo 4. t. m. ob 17. izpred bolnice usmiljenih bratov na šmihelsko pokopališče.

V Ljubljani, 3. aprila 1937.

Zaluzjo rodilno

DEFRANCESCHI,

Dr. KUNST,

Dr. SCHISCHA.

V globoki žalosti naznanjamo pretužno vest, da je naš nadvoj ljubljani soprog, oče, stari oče, tast in stric, gospod

Ivan Anžič

POSESTNIK, BIVŠI MESAR IN GOSTILNICA

dne 2. t. m. po dolgi in mučni bolezni po dolgem bo. vose mirno v Gospodu zaspal.

Draga pokojnika pripelje v nedeljo, dne 4. t. m. iz Ljubljani v Štepanje vas, kjer ga ob 4.4 popoldne položimo k večnemu počitku.

Maše zadušnice se bodo darovale v farni cerkvi na Lj.

Iz — Štepanje vas, dne 3. aprila 1937.

GLOBOKO ZALUJOČI OSTALI.

MALI OGLASI

Beseda 50 par. davek 3 Din, beseda 1 Din, davek 3 Din preklic

Za pisane odgovore glede malih oglasov je treba priložiti znamko. — Popustov za male oglase ne priznamo.

RAZNO

Beseda 50 par. davek 3 Din
Najmanjši znesek 8 Din

NOVOSTI

lepe vzorce za Pumparce, sportne obleke, nudi ceneno Presker. Sv. Petra cesta 14 2. L.

ABONENTE

na dobro domačo hrano sprajmem po zmerni ceni. Stari trg št. 28-III. nadstr., levo 716

IZREDNA PRILIKA

Umetno sušeni parketni odpadki poceni pri F. VERTACNIKU Masarykova cesta 23. 17. L.

50 PAR ENTLANJE

zavarovanje, vezanje zaves, perila, monogramov, gumbic. Velika zaloga perja po 6.75 Din »Julijana«, Gosposvetska 12. ...

IZURJENE SIVILJE

bluz in perila, iščem, za dom. Ponudbe pod »Siviljac« na upravo Slov. Naroda. 964

PRODAM

Beseda 50 par. davek 3 Din
Najmanjši znesek 8 Din

Dospeli so spomladanski modeli. Najnovejši vsi na krogličnih ležajih.

S. REBOLJ & druž
Gosposvetska c. 13

TRAPIST

kg po 10 Din. Oskar Cerne, Sv. Petra c. 35. 14. h

CEPLJENE TRTE

enoletna, na ameriški podlagi. Muskat Kraljica vinograda, Muscat sopr. Mathias Jovana, Kraljica Jelšaveta trdke Vladislav Hiršl in drug. Subotica. — ima na zalogi
S E V E R & K O M P.
Ljubljana. — Posamezna trta od navedenih vrst stane 5 Din.

RADIOAPARAT

Wricevni na priključek 220 V za 320 Din in nekaj radiomaterijala prodam. Hešik brivec. — Šiška. 968

VRTNICE NIZKE

NIZOZEMSKÉ najnovejših vrst in barv. 10 komadov 60 Din (10 nageljevih sadik zastoj). Visoke dveletne komad 15 Din, plezalke vseh barv po 6. polyanthe 6. clematis 30, vrtn hortensije 5, mahonije 3, mesecne jagode 50 sadik 20 Din itd. »Razposilja vrtnarstvo Ivan JEMEC. Maribor 966

SLUŽBE

Beseda 50 par. davek 3 Din
Najmanjši znesek 8 Din

UPOKOJENKO

srednjih let, veščo hišnih opravil, marljivo ter sposobno za vzdrževanje reda v graščini, iščemo za stalno namestitev. — Pisane ponudbe z navedbo zahteve plače pod »Zaneeljivac na upravo Slov. Naroda 957

SIGUREN USPEH:

Inserirajte
v
»SLOV. NARODU«

Naznanjamo tužno vest, da je preminul bivši predsednik Slovenske Gasilske zveze, bivši starešina Vatrogasnega saveza kr. Jugoslavije, prvi in dolgoletni starešina Gasilske zajednice dravske banovine i. t. d., tovariš

JOSIP TURK

predsednik in častni član.

Pogreb nepozabnega, vzornega gasilskega delavca bo v nedeljo, dne 4. t. m. ob 3. uri izpred sokolskega doma na Taboru. Pokojnika ohranimo v trajnem spominu.

LJUBLJANA, dne 2. aprila 1937

PROSTOVOLJNA GASILSKA ČETA
LJUBLJANA-MESTO

SOKOL I NA TABORU javlja svojemu članstvu in vsem sokolskim pripadnikom tužno vest, da je snoči umrl njegov veliki dobrotnik in ustanovni član, brat

Josip Turk

I. namestnik staroste Sokola I, predsednik društva za zgradbo sokolskega doma na Taboru in predsednik družbe za upravo Tabora.

Pogreb bo v nedeljo, dne 4. aprila ob 3. uri popoldne izpred sokolskega doma na Taboru.

Večna slava spominu zaslužnega pokojnika.

LJUBLJANA, 3. aprila 1937.

PO DALJŠEM TRPLJENJU JE PREMINUL GOSPOD

TURK JOSIP

PRVI STAREŠINA GASILSKE ZAJEDNICE DRAVSKE BANOVINE V LJUBLJANI, BIVŠI STAREŠINA GASILSKE ZVEZE V BEOGRADU, ČASTNI ČLAN GASILSKE ZAJEDNICE DRAVSKE BANOVINE V LJUBLJANI IN STEVILNIH GASILSKIH EDINIC ITD.

POKOJNIK JE BIL ODLIKOVAN Z VISOKIMI DRŽAVNIMI IN GASILSKIMI ODLIKOVANJI TU- IN INOZEMSTVA.

KOT ORGANIZATOR SLOVENSKEGA GASILSTVA JE ZNAN SIROM IN PREKO MEJ NASE DOMOVINE.

Z NJIM IZGUBI NASE GASILSTVO NAJMARKANTNEJŠO OSEBNOST. SLOVENSKO GASILSTVO MU BO OHRANILO TRAJAN IN HVALEZEN SPOMIN.

BLAGEGA POKOJNIKA BO SPREMILO NASE GASILSTVO NA ZADNJI POTI, DA MU IZKAŽE POSLEDNJO ČAST.

POGREBNE SVEČANOSTI SE PRICNO V NEDELJO 4. APRILA OB 3. URI POP. NA TABORU.

GASILSKA ZAJEDNICA DRAVSKE BANOVINE V LJUBLJANI.

Občina Ljubljana
Mestni pogrebni zavod

Po plodonosnem življenjskem delu je nehale hiti srce našega dobrega očeta, gospoda,

JOSIPA TURKA

podjetnika, častnega meščana ljubljanskega in organizatorja gasilstva.

K večnemu počitku ga spremimo v nedeljo 4. aprila 1937 ob 15. uri iz Sokolskega doma na Taboru na pokopališče k Sv. Križu.

LJUBLJANA, dne 3. aprila 1937.

ELA, por. Reicher, hčerka, VILKO, RAJKO, ALBIN, sinovi in ostalo sorodstvo.

Otroški vozički, Dvokolesca, Sivain, najnovejših motorji, stroji, modeli, trikotniki, pogrezniki

PO ZELO NIZKI CENI — CENIKI FRANKO!

„TRIBUNA“ F. BATJEI

LJUBLJANA, Karlovska cesta 4 — Podružnica MARIBOR, Aleksandrova cesta 26

Najsolidnejšo stanovanjsko ali trgovsko hišo, industrijsko zgradbo ali adaptacijo Vam izvrši najceneje

pooblaščen graditelj

IVAN BRICELJ, Ljubljana
SLOMŠKOVA ULICA 19 — TELEFON ŠT. 25-27

Naročilnica.*

Plačila — razen ob istočasni dostavitvi knjige — pošiljajte edinele po položnicah, ki vam jih dostavimo, kadar nam pošljete naročilo. Dodaite poštnino za pošiljatev!

Podpisani(a) naročam v subskribciji knjigo
Ilke Vaštetove:

„Roman o Prešernu“

z ilustracijami E. Justina, in sicer:

a) bibliofilsko izdajo, vezano v usnje z numeriranimi izvodi in podpisom pisateljice za Din 160,—,

b) vezano v platno za Din 80,—,

c) vezano v karton za Din 64,—.

Knjigo plačam po položnici takoj — proti potrdilu ob istočasni dostavitvi knjige (samo v Ljubljani!) — pošljite mi jo po povzetju — plačam jo v dveh (štirih) obrokih po položnici.

Točen naslov:

Ime:

Bivališče:

* Črtajte, česar ne želite.

Pe izidu oddajamo knjigo, kadar je plačana.

Izrežite in pošljite na naslov:

ILKA VASTE, Ljubljana, Lavričeva ulica 6.